

Jevanđelje po Jovanu

¹ U počëtku bješe rijeè, i rijeè bješe u Boga, i Bog bješe rijeè. ² Ona bješe u počëtku u Boga. ³ Sve je kroz nju postalo, i bez nje ništa nije postalo što je postalo. ⁴ U njoj bješe život, i život bješe vidjelo ljudima. ⁵ I vidjelo se svijetli u tami, i tama ga ne obuze. ⁶ Posla Bog èovjeka po imenu Jovana. ⁷ Ovaj dođe za svjedoèanstvo da svjedoèi za vidjelo da svi vjeruju kroza nj. ⁸ On ne bješe vidjelo, nego da svjedoèi za vidjelo. ⁹ Bješe vidjelo istinito koje obasjava svakoga èovjeka koji dolazi na svijet. ¹⁰ Na svijetu bješe, i svijet kroza nj posta, i svijet ga ne pozna. ¹¹ K svojim dođe, i svoji ga ne primiše. ¹² A koji ga primiše dade im vlast da budu sinovi Božiji, koji vjeruju u ime njegovo, ¹³ Koji se ne rodiše od krvi, ni od volje tjelesne, ni od volje muževlje, nego od Boga. ¹⁴ I rijeè postade tijelo i useli se u nas puno blagodati i istine; i vidjesmo slavu njegovu, slavu, kao jednorodnoga od oca. ¹⁵ Jovan svjedoèi za njega i vièe govoreæi: ovaj bješe za koga rekoh: koji za mnom ide preda mnom postade, jer prije mene bješe. ¹⁶ I od punosti njegove mi svi uzesmo blagodat za blagodaæu. ¹⁷ Jer se zakon dade preko Mojsija, a blagodat i istina postade od Isusa Hrista. ¹⁸ Boga niko nije vidio nikad: jednorodni sin koji je u naruèju oèinom, on ga javi. ¹⁹ I ovo je svjedoèanstvo Jovanovo kad poslaše Jevreji iz

Jerusalima sveštenike i Levite da ga zapitaju: ko si ti? ²⁰ I on prizna, i ne zataja, i prizna: ja nijesam Hristos. ²¹ I zapitaše ga: ko si dakle? Jesi li Ilija? I reèe: nijesam. Jesi li prorok? I odgovori: nijesam. ²² A oni mu rekoše: ko si? da možemo kazati onima što su nas poslali: šta kažeš za sebe? ²³ Reèe: ja sam glas onoga što vièe u pustinji: poravnite put Gospodnji; kao što kaza Isaija prorok. ²⁴ I bijahu poslanici od fariseja, ²⁵ I zapitaše ga govoreæi mu: zašto dakle kršæavaš kad ti nijesi Hristos ni Ilija ni prorok? ²⁶ Odgovori im Jovan govoreæi: ja kršæavam vodom, a meðu vama stoji koga vi ne znate. ²⁷ On je onaj što æe doæi za mnom, koji bješe preda mnom; kome ja nijesam dostojan odriješiti remena na obuæi njegovoj. ²⁸ Ovo bi u Vitavari preko Jordana gdje Jovan kršæavaše. ²⁹ A sutradan vidje Jovan Isusa gdje ide k njemu, i reèe: gle, jagnje Božije koje uze na se grijehe svijeta. ³⁰ Ovo je onaj za koga ja rekoh: za mnom ide èovjek koji preda mnom postade, jer prije mene bješe. ³¹ I ja ga ne znadoh: nego da se javi Izrailju zato ja dođoh da krstim vodom. ³² I svjedoèi Jovan govoreæi: vidjeh Duha gdje silazi s neba kao golub i stade na njemu. ³³ I ja ga ne znadoh; nego onaj koji me posla da krstim vodom on mi reèe: na koga vidiš da silazi Duh i stoji na njemu to je onaj koji æe krstiti Duhom svetijem. ³⁴ I ja vidjeh i zasvjedoèih da je ovaj sin Božij. ³⁵ A sutradan opet stajaše Jovan i dvojica od uèenika njegovijeh, ³⁶ I vidjevši Isusa gdje ide, reèe: gle, jagnje Božije. ³⁷ I èuše ga

oba uèenika kad govoraše, i otidoše za Isusom. ³⁸ A Isus obazrevši se i vidjevši ih gdje idu za njim, reèe im: šta æete? A oni mu rekoše: Ravi! koje znaèi: uèitelju) gdje stojiš? ³⁹ I reèe im: dođite i vidite. I otidoše, i vidješe gdje stajaše; i ostaše u njega onaj dan. A bijaše oko devetoga sahata. ⁴⁰ A jedan od dvojice koji èuše od Jovana i iðahu za njim bijaše Andrija brat Simona Petra; ⁴¹ On nađe najprije brata svojega Simona, i reèe mu: mi nađosmo Mesiju, koje znaèi Hristos. ⁴² I dovede ga k Isusu. A Isus pogledavši na nj reèe: ti si Simon, sin Jonin; ti æeš se zvati Kifa, koje znaèi Petar. ⁴³ A sjutradan namisli iziæi u Galileju, i nađe Filipa, i reèe mu: hajde za mnom. ⁴⁴ A Filip bješe iz Vitsaide iz grada Andrijna i Petrova. ⁴⁵ Filip nađe Natanaila, i reèe mu: za koga Mojsije u zakonu pisa i proroci, nađosmo ga, Isusa sina Josifova iz Nazareta. ⁴⁶ I reèe mu Natanailo: iz Nazareta može li biti što dobro? Reèe mu Filip: dođi i vidi. ⁴⁷ A Isus vidjevši Natanaila gdje ide k njemu reèe za njega: evo pravoga Izrailjca u kome nema lukavstva. ⁴⁸ Reèe mu Natanailo: kako me poznaješ? Odgovori Isus i reèe mu: prije nego te pozva Filip vidjeh te kad bijaše pod smokvom. ⁴⁹ Odgovori Natanailo i reèe mu: Ravi! ti si sin Božij, ti si car Izrailjev. ⁵⁰ Odgovori Isus i reèe mu: što ti kazah da te vidjeh pod smokvom zato vjeruješ; vidjeæeš više od ovoga. ⁵¹ I reèe mu: zaista, zaista vam kažem: otsele æete vidjeti nebo otvoreno i anđele Božije gdje se penju i silaze k sinu èovjeèijemu.

2

¹ I u treæi dan bi svadba u Kani Galilejskoj, i ondje bješe mati Isusova. ² A pozvan bješe i Isus i uèenici njegovi na svadbu. ³ I kad nesta vina, reèe mati Isusova njemu: nemaju vina. ⁴ Isus joj reèe: što je meni do tebe ženo? Još nije došao moj èas. ⁵ Reèe mati njegova slugama: što god vam reèe uèinite. ⁶ A ondje bijaše šest vodenijeh sudova od kamena, postavljenijeh po obièaju Jevrejskoga èišæenja, koji uzimahu po dva ili po tri vedra. ⁷ Reèe im Isus: napunite sudove vode. I napuniše ih do vrha. ⁸ I reèe im: zahvatite sad i nosite kumu. I odnesošè. ⁹ A kad okusi kum od vina koje je postalo od vode, i ne znadijaše otkuda je a sluge znadijahu koje su zahvatile vodu zovnu kum ženika, ¹⁰ I reèe mu: svaki èovjek najprije dobro vino iznosi, a kad se opiju onda rðavije; a ti si èuvao dobro vino doslije. ¹¹ Ovo uèini Isus poèetak èudesima u Kani Galilejskoj, i pokaza slavu svoju; i uèenici njegovi vjerovaše ga. ¹² Potom siđe u Kapernaum, on i mati njegova, i braæa njegova, i uèenici njegovi, i ondje stajaše ne mnogo dana. ¹³ I blizu bješe pasha Jevrejska, i iziđe Isus u Jerusalem. ¹⁴ I nađe u crkvi gdje sjede oni što prodavahu volove i ovce i golubove, i koji novce mijenjahu. ¹⁵ I naèinivši biè od uzica, izгна sve iz crkve, i ovce i volove; i mjenjaèima prosu novce i stolove ispremeta; ¹⁶ I reèe onima što prodavahu golubove: nosite to odavde, i ne èinite od doma oca mojega doma trgovaèkoga. ¹⁷ A uèenici se njegovi opomenuše da u pismu stoji: revnost za kuæu tvoju izjede

me. ¹⁸ A Jevreji odgovarajuæi rekoše mu: kakav nam znak pokazuješ, da to možeš èiniti? ¹⁹ Isus odgovori i reèe im: razvalite ovu crkvu, i za tri dana æu je podignuti. ²⁰ A Jevreji rekoše: èetrdeset i šest godina graðena je ova crkva, i ti za tri dana da je podigneš? ²¹ A on govoraše za crkvu tijela svojega. ²² A kad usta iz mrtvih, opomenuše se uèenici njegovi da ovo govoraše, i vjerovaše pismu i rijeèi koju reèe Isus. ²³ A kad bješe u Jerusalmu na praznik pashe, mnogi vjerovaše u ime njegovo, videæi èudesu njegova koja èinjaše. ²⁴ Ali Isus ne povjeravaše im sebe; jer ih sve znadijaše, ²⁵ I ne trebaše mu da ko svjedoèi za èovjeka; jer sam znadijaše šta bješe u èovjeku.

3

¹ Bijaše pak èovjek meðu farisejima, po imenu Nikodim, knez Jevrejski. ² Ovaj dođe k Isusu noæu i reèe mu: Ravi! znamo da si ti uèitelj od Boga došao; jer niko ne može èudesu ovijeh èiniti koja ti èiniš ako nije Bog s njim. ³ Odgovori Isus i reèe mu: zaista, zaista ti kažem: ako se ko nanovo ne rodi, ne može vidjeti carstva Božijega. ⁴ Reèe Nikodim njemu: kako se može èovjek roditi kad je star? eda li može po drugi put uæi u utrobu matere svoje i roditi se? ⁵ Odgovori Isus: zaista, zaista ti kažem: ako se ko ne rodi vodom i Duhom, ne može uæi u carstvo Božije. ⁶ Što je roðeno od tijela, tijelo je; a što je roðeno od Duha, duh je. ⁷ Ne èudi se što ti rekoh: valja vam se nanovo

roditi. ⁸ Duh diše gdje hoæe, i glas njegov èuješ, a ne znaš otkuda dolazi i kuda ide; tako je svaki èovjek koji je rođen od Duha. ⁹ Odgovori Nikodim i reèe mu: kako može to biti? ¹⁰ Isus odgovori i reèe mu: ti si uèitelj Izrailjev, i to li ne znaš? ¹¹ Zaista, zaista ti kaæem da mi govorimo što znamo, i svjedoèimo što vidjesmo, i svjedoèanstva našega ne primate. ¹² Kad vam kazah zemaljsko pa ne vjerujete, kako æete vjerovati ako vam kaæem nebesko? ¹³ I niko se ne pope na nebo osim koji siðe s neba, sin èovjeèij koji je na nebu. ¹⁴ I kao što Mojsije podiæe zmiju u pustinji, tako treba sin èovjeèij da se podigne, ¹⁵ Da nijedan koji ga vjeruje ne pogine, nego da ima æivot vjeèni: ¹⁶ Jer Bogu tako omilje svijet da je i sina svojega jedinorodnoga dao, da nijedan koji ga vjeruje ne pogine, nego da ima æivot vjeèni. ¹⁷ Jer Bog ne posla sina svojega na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet spase kroza nj. ¹⁸ Koji njega vjeruje ne sudi mu se, a koji ne vjeruje veæ je osuðen, jer ne vjerova u ime jedinorodnoga sina Boæijega. ¹⁹ A sud je ovaj što vidjelo doðe na svijet, i ljudima omilje veæma tama negoli vidjelo; jer njihova djela bijahu zla. ²⁰ Jer svaki koji zlo èini mrzi na vidjelo i ne ide k vidjelu da ne pokaraju djela njegovijeh, jer su zla. ²¹ A ko istinu èini ide k vidjelu, da se vide djela njegova, jer su u Bogu uèinjena. ²² A potom doðe Isus i uèenici njegovi u Judejsku zemlju, i ondje æivljaše s njima i kršæavaše. ²³ A Jovan kršæavaše u Enonu blizu Salima, jer ondje bješe mnogo vode; i dolaæahu te ih kršæavaše. ²⁴ Jer

još ne bijaše Jovan baèen u tamnicu. ²⁵ Tada postade raspra meðu uèenicima Jovanovijem i Jevrejima oko èišæenja. ²⁶ I doðoše k Jovanu i rekoše mu: Ravi! onaj što bješe s tobom preko Jordana, za koga si ti svjedoèio, evo on kršæava, i svi idu k njemu. ²⁷ Jovan odgovori i reèe: ne može èovjek ništa primati ako mu ne bude dano s neba. ²⁸ Vi sami meni svjedoèite da rekoh: ja nijesam Hristos, nego sam poslan pred njim. ²⁹ Ko ima nevjestu ženik je, a prijatelj ženikov stoji i sluša ga, i radošæu raduje se glasu ženikovu. Ova dakle radost moja ispuni se. ³⁰ Onaj treba da raste, a ja da se umaljujem. ³¹ Koji odozgo dolazi nad svima je; koji je sa zemlje od zemlje je, i govori od zemlje; koji dolazi s neba nad svima je. ³² I što vidje i èu ono svjedoèi; i svjedoèanstva njegova niko ne prima. ³³ Koji primi njegovo svjedoèanstvo, potvrdi da je Bog istinit. ³⁴ Jer koga Bog posla, onaj rijeèi Božije govori: jer Bog Duha ne daje na mjeru. ³⁵ Jer otac ljubi sina, i sve daje u ruke njegove. ³⁶ Ko vjeruje sina, ima život vjeèni; a ko ne vjeruje sina, neæe vidjeti života, nego gnjev Božij ostaje na njemu.

4

¹ Kad razumje dakle Gospod da su èuli fariseji da Isus više uèenika dobija i kršæava nego Jovan ² Isus pak sam ne kršæavaše nego uèenici njegovi ³ Ostavi Judeju, i otide opet u Galileju. ⁴ A valjalo mu je proæi kroz Samariju. ⁵ Tako doðe u grad Samarijski koji se zove Sihar, blizu sela

koje dade Jakov Josifu sinu svojemu. ⁶ A ondje bijaše izvor Jakovljevi; i Isus umoran od puta sjeđaše na izvoru; a bješe oko šestoga sahata. ⁷ Dođe žena Samarjanka da zahvati vode; reèe joj Isus: daj mi da pijem. ⁸ Jer uèenici njegovi bijahu otišli u grad da kupe jela.) ⁹ Reèe mu žena Samarjanka: kako ti, Jevrejin buduæi, možeš iskati od mene žene Samarjanke da piješ? Jer se Jevreji ne miješaju sa Samarjanima. ¹⁰ Odgovori Isus i reèe joj: da ti znaš dar Božij, i ko je taj koji ti govori: daj mi da pijem, ti bi iskala u njega i dao bi ti vodu živu. ¹¹ Reèe mu žena: Gospode! ni zahvatiti nemaš èim, a studenac je dubok; odakle æeš dakle uzeti vodu živu? ¹² Eda li si ti veæi od našega oca Jakova, koji nam dade ovaj studenac, i on iz njega pijaše i sinovi njegovi i stoka njegova? ¹³ Odgovori Isus i reèe joj: svaki koji pije od ove vode opet æe ožednjeti; ¹⁴ A koji pije od vode koju æu mu ja dati neæe ožednjeti do vijeka; nego voda što æu mu ja dati biæe u njemu izvor vode koja teèe u život vjeèni. ¹⁵ Reèe mu žena: Gospode! daj mi te vode da ne žednim niti da dolazim ovamo na vodu. ¹⁶ Reèe joj Isus: idi zovni muža svojega, i dođi ovamo. ¹⁷ Odgovori žena i reèe mu: nemam muža. Reèe joj Isus: dobro si kazala: nemam muža; ¹⁸ Jer si pet muževa imala, i sad koga imaš nije ti muž; to si pravo kazala. ¹⁹ Reèe mu žena: Gospode! vidim da si ti prorok. ²⁰ Oci naši moliše se Bogu na ovoj gori, a vi kažete da je u Jerusalimu mjesto gdje se treba moliti. ²¹ Reèe joj Isus: ženo! vjeruj mi da ide vrijeme kad se

neæete moliti ocu ni na ovoj gori ni u Jerusalimu. ²² Vi ne znate èemu se molite; a mi znamo èemu se molimo: jer je spasenije od Jevreja. ²³ Ali ide vrijeme, i veæ je nastalo, kad æe se pravi bogomoljci moliti ocu duhom i istinom, jer otac hoæe takovijeh bogomoljaca. ²⁴ Bog je duh; i koji mu se mole, duhom i istinom treba da se mole. ²⁵ Reèe mu žena: znam da æe doæi Mesija koji se zove Hristos, kad on dođe kazaæe nam sve. ²⁶ Reèe joj Isus: ja sam koji s tobom govorim. ²⁷ I tada dođoše uèenici njegovi, i èuđahu se gdje govoraše sa ženom; ali nijedan ne reèe: šta hoæeš? ili šta govoriš s njom? ²⁸ A žena ostavi sudove svoje i otide u grad i reèe ljudima: ²⁹ Hodite da vidite èovjeka koji mi kaza sve što sam uèinila: da nije to Hristos? ³⁰ Iziđoše dakle iz grada i pođoše k njemu. ³¹ A uèenici njegovi moljahu ga među tijem govoreæi: Ravi! jedi. ³² A on im reèe: ja imam jelo da jedem za koje vi ne znate. ³³ Tada uèenici govorahu među sobom: veæ ako mu ko donese da jede? ³⁴ A on im reèe: jelo je moje da izvršim volju onoga koji me je poslao, i da svršim njegov posao. ³⁵ Ne kažete li vi da su još èetiri mjeseca pa æe žetva prispjeti? Eto, velim vam: podignite oèi svoje i vidite njive kako su veæ žute za žetvu. ³⁶ I koji žnje prima platu, i sabira rod za život vjeèni, da se raduju zajedno i koji sije i koji žnje; ³⁷ Jer je u tom istinita besjeda da je drugi koji sije a drugi koji žnje. ³⁸ Ja vas poslah da žnjete gdje se vi ne trudiste; drugi se trudiše, a vi u posao njihov uđoste. ³⁹ I iz grada onoga mnogi od Samarjana

vjerovala ga za besjedu žene koja svjedočala: kaza mi sve što sam učinila. ⁴⁰ Kad dođoše dakle Samarjani k njemu, moljahu ga da bi ostao kod njih; i ondje osta dva dana. ⁴¹ I mnogo ih više vjerala za njegovu besjedu. ⁴² A ženi govorahu: sad ne vjerujemo više za tvoju besjedu, jer sami čujemo i poznamo da je ovaj zaista spas svijetu, Hristos. ⁴³ A poslije dva dana iziđe odande, i otiđe u Galileju: ⁴⁴ Jer sam Isus svjedočala da prorok na svojoj postojbini nema časti. ⁴⁵ A kad dođe u Galileju, primiše ga Galilejci koji bijahu vidjeli sve što učini u Jerusalemu na praznik; jer i oni idoše na praznik. ⁴⁶ Dođe pak Isus opet u Kanu Galilejsku, gdje pretvori vodu u vino. I bješe neki carev čovjek kojega sin bolovao u Kapernaumu. ⁴⁷ Ovaj čuvši da Isus dođe iz Judeje u Galileju, dođe k njemu i moljao ga da siđe i da mu iscijeli sina; jer bijaše na smrti. ⁴⁸ I reče mu Isus: ako ne vidite znaka i čudesna, ne vjerujete. ⁴⁹ Reče mu carev čovjek: Gospode! siđi dok nije umrlo dijete moje. ⁵⁰ Reče mu Isus: idi, sin je tvoj zdrav. I vjerala čovjek riječi koju mu reče Isus, i pođe. ⁵¹ I odmah kad on silazao, gledao ga sluga njegove i javio mu govoreći: sin je tvoj zdrav. ⁵² Tada pitaše za sahat u koji mu lakše bi; i kazao mu: juče u sedmom sahatu pusti ga groznica. ⁵³ Tada razumje otac da bješe onaj sahat u koji mu reče Isus: sin je tvoj zdrav. I vjerala on i sva kuća njegova. ⁵⁴ Ovo opet drugo čudo učini Isus kad dođe iz Judeje u Galileju.

5

¹ A potom bješe praznik Jevrejski, i iziđe Isus u

Jerusalim. ² U Jerusalamu pak kod Ovèijeh vrata ima banja, koja se zove Jevrejski Vitezda, i oko nje pet pokrivenijeh trijemova, ³ U kojima ležaše mnoštvo bolesnika, slijepijeh, hromijeh, suhijeh, koji èekahu da se zaljulja voda; ⁴ Jer anđeo Gospodnji silažашe u određeno vrijeme u banju i muæaše vodu; i koji najprije ulažашe pošto se zamuti voda, ozdravljaše, makar kakva bolest da je na njemu. ⁵ A ondje bijaše jedan èovjek koji trideset i osam godina bješe bolestan. ⁶ Kad vidje Isus ovoga gdje leži, i razumje da je veæ odavno bolestan, reèe mu: hoæeš li da budeš zdrav? ⁷ Odgovori mu bolesni: da, Gospode; ali nemam èovjeka da me spusti u banju kad se zamuti voda; a dok ja dođem drugi siđe prije mene. ⁸ Reèe mu Isus: ustani, uzmi odar svoj i hodi. ⁹ I odmah ozdravi èovjek, i uzevši odar svoj hođaše. A taj dan bješe subota. ¹⁰ Tada govorahu Jevreji onome što ozdravi: danas je subota i ne valja ti odra nositi. ¹¹ A on im odgovori: koji me iscijeli on mi reèe: uzmi odar svoj i hodi. ¹² A oni ga zapitaše: ko je taj èovjek koji ti reèe: uzmi odar svoj i hodi? ¹³ A iscijeljeni ne znadijaše ko je; jer se Isus ukloni, jer ljudstva mnogo bješe na mjestu. ¹⁴ A potom ga nađe Isus u crkvi i reèe mu: eto si zdrav, više ne griješi, da ti ne bude gore. ¹⁵ A èovjek otide i kaza Jevrejima da je ono Isus koji ga iscijeli. ¹⁶ I zato gonjahu Jevreji Isusa, i gledahu da ga ubiju, jer èinjaše to u subotu. ¹⁷ A Isus im odgovaraše: otac moj doslije èini, i ja èinim. ¹⁸ I zato još više gledahu Jevreji da ga ubiju što ne samo kvaraše subotu

nego i ocem svojijem nazivaše Boga i građaše se jednak Bogu. ¹⁹ A Isus odgovarajuæi reèe im: zaista, zaista vam kaŕem: sin ne moŕe ništa èiniti sam od sebe nego što vidi da otac èini; jer što on èini ono i sin èini onako; ²⁰ Jer otac sina ljubi, i sve mu pokazuje što sam èini; i pokazaæe mu veæa djela od ovijeh da se vi èudite. ²¹ Jer kako što otac podiŕe mrtve i oŕivljuje, tako i sin koje hoæe oŕivljuje. ²² Jer otac ne sudi nikome, nego sav sud daje sinu, ²³ Da svi poŕtuju sina kao što oca poŕtuju. Ko ne poŕtuje sina ne poŕtuje oca koji ga je poslao. ²⁴ Zaista, zaista vam kaŕem: ko moju rijeè sluša i vjeruje onome koji je mene poslao, ima ŕivot vjeèni, i ne dolazi na sud, nego je preŕao iz smrti u ŕivot. ²⁵ Zaista, zaista vam kaŕem: ide èas, i veæ je nastao, kad æe mrtvi èuti glas sina Boŕijega, i èuvŕi oŕivljati. ²⁶ Jer kako što otac ima ŕivot u sebi, tako daje i sinu da ima ŕivot u sebi; ²⁷ I daje mu vlast da i sud èini, jer je sin èovjeèij. ²⁸ Ne divite se ovome, jer ide èas u koji æe svi koji su u grobovima èuti glas sina Boŕijega, ²⁹ I iziaæi æe koji su èinili dobro u vaskrsenije ŕivota, a koji su èinili zlo u vaskrsenije suda. ³⁰ Ja ne mogu ništa èiniti sam od sebe; kako èujem onako sudim, i sud je moj pravedan; jer ne traŕim volje svoje nego volju oca koji me je poslao. ³¹ Ako ja svjedoèim za sebe, svjedoèanstvo moje nije istinito. ³² Ima drugi koji svjedoèi za mene; i znam da je istinito svjedoèanstvo što svjedoèi za mene. ³³ Vi poslaste k Jovanu, i posvjedoèi vam za istinu; ³⁴ A ja ne primam svjedoèanstva

od èovjeka, nego ovo govorim da se vi spasete. ³⁵ On bješe vidjelo koje goraše i svijetljaše, a vi se htjeste malo vremena radovati njegovu svijetljenju. ³⁶ Ali ja imam svjedoèanstvo veæe od Jovanova; jer poslovi koje mi dade otac da ih svršim, ovi poslovi koje ja radim svjedoèe za mene da me otac posla. ³⁷ I otac koji me posla sam svjedoèi za mene. Ni glasa njegova kad èuste ni lica njegova vidjeste. ³⁸ I rijeèi njegove nemate u sebi da stoji; jer vi ne vjerujete onome koga on posla. ³⁹ Pregledajte pisma, jer vi mislite da imate u njima život vjeèni; i ona svjedoèe za mene. ⁴⁰ I neæete da doèete k meni da imate život. ⁴¹ Ja ne primam slave od ljudi. ⁴² Nego vas poznajem da ljubavi Božije nemate u sebi. ⁴³ Ja doдох u ime oca svojega i ne primate me; ako drugi dođe u ime svoje, njega æete primiti. ⁴⁴ Kako vi možete vjerovati kad primate slavu jedan od drugoga, a slave koja je od jedinoga Boga ne tražite? ⁴⁵ Ne mislite da æu vas tužiti ocu; ima koji vas tuži, Mojsije, u koga se vi uzdate. ⁴⁶ Jer da ste vjerovali Mojsiju tako biste vjerovali i meni; jer on pisa za mene. ⁴⁷ A kad njegovijem pismima ne vjerujete kako æete vjerovati mojijem rijeèima?

6

¹ Potom otide Isus preko mora Galilejskoga kod Tiverijade. ² I za njim iðaše mnoštvo naroda, jer viđahu èudesu njegova koja èinjaše na bolesnicima. ³ A Isus iziđe na goru, i ondje sjeðaše s uèenicima svojijem. ⁴ A bijaše blizu

pasha praznik Jevrejski. ⁵ Podignuvši dakle Isus oèi, i vidjevši da mnoštvo naroda ide k njemu, reèe Filipu: gdje æemo kupiti hljeba da ovi jedu? ⁶ A ovo govoraše kušajuæi ga, jer sam znadijaše šta æe èiniti. ⁷ Odgovori mu Filip: dvjesta groša hljeba nije dosta da svakome od njih po malo dopadne. ⁸ Reèe mu jedan od uèenika njegovijeh, Andrija, brat Simona Petra: ⁹ Ovdje ima jedno momèe koje ima pet hljebova jeèmenijeh i dvije ribe; ali šta je to na toliki svijet! ¹⁰ A Isus reèe: posadite ljude. A bješe trave mnogo na onome mjestu. Posadi se dakle ljudi na broj oko pet hiljada. ¹¹ A Isus uzevši one hljebove, i davši hvalu, dade uèenicima, a uèenici onima koji bijahu posaèeni; tako i od riba koliko htješe. ¹² I kad se nasitiše, reèe uèenicima svojijem: skupite komade što pretekoše da ništa ne propadne. ¹³ I skupiše, i napuniše dvanaest kotarica komada od pet hljebova jeèmenijeh što preteèe iza onijeh što su jeli. ¹⁴ A ljudi vidjevši èudo koje uèini Isus govorahu: ovo je zaista onaj prorok koji treba da doèe na svijet. ¹⁵ A kad razumje Isus da hoæe da doðu da ga uhvate i da ga uèine carem, otide opet u goru sam. ¹⁶ A kad bi uveèe siðoše uèenici njegovi na more, ¹⁷ I uðoše u laðu, i poðoše preko mora u Kapernaum. I veæ se bijaše smrklo, a Isus ne bješe došao k njima. ¹⁸ A more se podizaše od velikoga vjetra. ¹⁹ Vozivši pak oko dvadeset i pet ili trideset potrkališta ugledaše Isusa gdje ide po moru i došao blizu do laðe, i uplašiše se. ²⁰ A on im reèe: ja sam; ne bojte

se. ²¹ Onda ga s radošæu uzeše u lađu; i odmah lađa bi na zemlji u koju iđahu. ²² Sjutradan pak narod koji stajaše preko mora kad vidje da lađe druge ne bješe ondje osim one jedne što u nju uđoše uèenici njegovi, i da ne uđe Isus s uèenicima svojijem u lađu nego sami uèenici njegovi otidoše, ²³ A druge lađe iz Tiverijade dođoše blizu onog mjesta gdje jedoše hljeb kad Gospod dade hvalu, ²⁴ Kad vidje narod da Isusa ne bješe ondje ni uèenika njegovijeh, uđoše i oni u lađe, i dođoše u Kapernaum da traže Isusa. ²⁵ I našavši ga preko mora rekoše mu: Ravi! kad si došao ovamo? ²⁶ Isus im odgovori i reèe: zaista, zaista vam kažem: ne tražite me što èudesa vidjeste, nego što jedoste hljeba i nasitiste se. ²⁷ Starajte se ne za jelo koje prolazi, nego za jelo koje ostaje za vjeèni život, koje æe vam dati sin èovjeèij, jer ovoga potvrdi otac Bog. ²⁸ A oni mu rekoše: šta æemo èiniti da radimo djela Božija? ²⁹ Odgovori Isus i reèe im: ovo je djelo Božije da vjerujete onoga koga on posla. ³⁰ A oni mu rekoše: kakav dakle ti pokazuješ znak da vidimo i da vjerujemo? šta radiš ti? ³¹ Ocevi naši jedoše manu u pustinji, kao što je napisano: hljeb s neba dade im da jedu. ³² Tada im reèe Isus: zaista, zaista vam kažem: Mojsije ne dade vama hljeba s neba, nego vam otac moj daje hljeb istiniti s neba; ³³ Jer je hljeb Božij onaj koji silazi s neba i daje život svijetu. ³⁴ Tada mu rekoše: Gospode! daj nam svagda taj hljeb. ³⁵ A Isus im reèe: ja sam hljeb života: koji meni dolazi neæe ogladnjeti, i koji mene vjeruje neæe nikad

ožednjeti. ³⁶ Nego vam kazah da me i vidjeste i ne vjerujete. ³⁷ Sve što meni daje otac k meni æe doæi; i koji dolazi k meni neæu ga istjerati napolje. ³⁸ Jer siðoh s neba ne da èinim volju svoju, nego volju oca koji me posla. ³⁹ A ovo je volja oca koji me posla da od onoga što mi dade ništa ne izgubim, nego da ga vaskrsnem u pošljednji dan. ⁴⁰ A ovo je volja onoga koji me posla da svaki koji vidi sina i vjeruje ga ima život vjeèni; i ja æu ga vaskrsnuti u pošljednji dan. ⁴¹ Tada vikahu Jevreji na njega što reèe: ja sam hljeb koji siðe s neba. ⁴² I govorahu: nije li ovo Isus sin Josifov kojemu mi znamo oca i mater? kako dakle on govori: ja siðoh s neba? ⁴³ Onda Isus odgovori i reèe im: ne vièite meðu sobom. ⁴⁴ Niko ne može doæi k meni ako ga ne dovuèe otac koji me posla; i ja æu ga vaskrsnuti u pošljednji dan. ⁴⁵ U prorocima stoji napisano: i biæe svi nauèeni od Boga. Svaki koji èuje od oca i nauèi, doæi æe k meni. ⁴⁶ Ne da je ko vidio oca osim onoga koji je od Boga: on vidje oca. ⁴⁷ Zaista, zaista vam kaæem: koji vjeruje mene ima život vjeèni. ⁴⁸ Ja sam hljeb života. ⁴⁹ Ocevi vaši jedoše manu u pustinji, i pomriješe. ⁵⁰ Ovo je hljeb koji silazi s neba: da koji od njega jede ne umre. ⁵¹ Ja sam hljeb živi koji siðe s neba; koji jede od ovoga hljeba živiljeæe vavijek; i hljeb koji æu ja dati tijelo je moje, koje æu dati za život svijeta. ⁵² A Jevreji se prepirahu meðu sobom govoreæi: kako može ovaj dati nama tijelo svoje da jedemo? ⁵³ A Isus im reèe: zaista, zaista vam kaæem: ako ne jedete tijela sina èovjeèijega i ne

pijete krvi njegove, neæete imati života u sebi.
⁵⁴ Koji jede moje tijelo i pije moju krv ima život vjeèni, i ja æu ga vaskrsnuti u pošljednji dan:
⁵⁵ Jer je tijelo moje pravo jelo i krv moja pravo piæe. ⁵⁶ Koji jede moje tijelo i pije moju krv stoji u meni i ja u njemu. ⁵⁷ Kao što me posla živi otac, i ja živim oca radi; i koji jede mene i on æe živjeti mene radi. ⁵⁸ Ovo je hljeb koji siðe s neba: ne kao što vaši ocevi jedoše manu, i pomriješe; koji jede hljeb ovaj življeæe vavijek.
⁵⁹ Ovo reèe u zbornici kad uèaše u Kapernaumu.
⁶⁰ Tada mnogi od uèenika njegovijeh koji slušahu rekoše: ovo je tvrda besjeda! ko je može slušati?
⁶¹ A Isus znajuæi u sebi da uèenici njegovi vièu na to, reèe im: zar vas ovo sablažnjava? ⁶² A kad vidite sina èovjeèijega da odlazi gore gdje je prije bio? ⁶³ Duh je ono što oživljava; tijelo ne pomaže ništa. Rijeèi koje vam ja rekoh duh su i život su. ⁶⁴ Ali imaju neki meðu vama koji ne vjeruju. Jer znadijaše Isus od poèetka koji su što ne vjeruju, i ko æe ga izdati. ⁶⁵ I reèe: zato vam rekoh da niko ne može doæi k meni ako mu ne bude dano od oca mojega. ⁶⁶ Od tada mnogi od uèenika njegovijeh otidoše natrag, i više ne iðahu s njim. ⁶⁷ A Isus reèe dvanaestorici: da neæete i vi otiaèi? ⁶⁸ Tada mu odgovori Simon Petar: Gospode! kome æemo iaèi? Ti imaš rijeèi vjeènoga života. ⁶⁹ I mi vjerovasmo i poznasmo da si ti Hristos, sin Boga živoga. ⁷⁰ Isus im odgovori: ne izbrah li ja vas dvanaesticu, i jedan je od vas ðavo? ⁷¹ A govoraše za Judu Simonova Iskariota, jer ga on šæaše izdati, i

bijaše jedan od dvanaestorice.

7

¹ I potom hođашe Isus po Galileji; jer po Judeji ne šæadijaše da hodi, jer gledahu Jevreji da ga ubiju. ² Bijaše pak blizu praznik Jevrejski građenje sjenica. ³ Tada mu rekoše braæa njegova: iziđi odavde i idi u Judeju, da i uèenici tvoji vide djela tvoja koja èiniš; ⁴ Jer niko ne èini što tajno a sam traži da je poznat. Ako to èiniš javi sebe svijetu. ⁵ Jer ni braæa njegova ne vjerovahu ga. ⁶ Tada im reèe Isus: vrijeme moje još nije došlo, a vrijeme je vaše svagda gotovo. ⁷ Ne može svijet mrziti na vas: a na mene mrzi, jer ja svjedoèim za nj da su djela njegova zla. ⁸ Vi iziđite na praznik ovaj: ja još neæu iziæi na praznik ovaj, jer se moje vrijeme još nije navršilo. ⁹ Rekavši im ovo osta u Galileji. ¹⁰ A kad iziđoše braæa njegova na praznik, tada i sam iziđe, ne javno nego kao tajno. ¹¹ A Jevreji ga tražahu na praznik i govorahu: gdje je on? ¹² I bijahu za nj mnoge raspre u narodu: jedni govorahu da je dobar, a drugi: nije, nego vara narod. ¹³ Ali niko ne govoraše javno za nj od straha Jevrejskoga. ¹⁴ Ali odmah u polovini praznika iziđe Isus u crkvu i uèaše. ¹⁵ I divljahu se Jevreji govoreæi: kako ovaj zna knjige a nije se uèio? ¹⁶ Tada im odgovori Isus i reèe: moja nauka nije moja, nego onoga koji me je poslao. ¹⁷ Ko hoæe njegovu volju tvoriti, razumjeæe je li ova nauka od Boga ili ja sam od sebe govorim. ¹⁸ Koji govori sam od sebe, slavu svoju traži; a ko

traži slavu onoga koji ga je poslao, on je istinit i nema u njemu nepravde. ¹⁹ Ne dade li Mojsije vama zakon i niko od vas ne živi po zakonu? Zašto tražite da me ubijete? ²⁰ Odgovori narod i reèe: je li đavo u tebi? ko traži da te ubije? ²¹ Odgovori Isus i reèe im: jedno djelo uèinih i svi se divite tome. ²² Mojsije vam dade da se obrezujete ne kao da je od Mojsija nego od otaca i u subotu obrezujete èovjeka. ²³ Ako se èovjek u subotu obrezuje da se ne pokvari zakon Mojsijev, srdite li se na mene što svega èovjeka iscijelih u subotu? ²⁴ Ne gledajte ko je kad sudite, nego pravedan sud sudite. ²⁵ Tada govorahu neki od Jerusalimljana: nije li to onaj kojega traže da ubiju? ²⁶ I gle, kako govori slobodno i ništa mu ne vele: da ne doznaše naši knezovi da je on zaista Hristos? ²⁷ Ali ovoga znamo otkuda je; a Hristos kad dođe, niko neæe znati otkuda je. ²⁸ Tada Isus povika u crkvi uèeæi i reèe: i mene poznajete i znate otkuda sam; i sam od sebe ne dođoh, nego ima istiniti koji me posla, kojega vi ne znate. ²⁹ Ja ga znam, jer sam od njega i on me posla. ³⁰ Tada gledahu da ga uhvate; i niko ne metnu na nj ruke, jer još ne bješe došao èas njegov. ³¹ A od naroda mnogi ga vjerovali, i govorahu: kad dođe Hristos eda li æe više èudesu èiniti nego ovaj što èini? ³² Èuše fariseji od naroda takovi govor za njega, i poslaše fariseji i glavari sveštenieki sluge da ga uhvate. ³³ Tada reèe Isus: još sam malo vremena s vama, pa idem k onome koji me posla. ³⁴ Tražieete me i neæete me naæi; i gdje sam

ja vi ne možete doæi. ³⁵ A Jevreji rekoše meðu sobom: kuda æe ovaj iæi da ga mi ne naðemo? Neæe li iæi meðu rastrkane Grke, i Grke uèiti? ³⁶ Šta znaèi ova rijeè što reèe: tražiæete me i neæete me naæi; i gdje sam ja vi ne možete doæi? ³⁷ A u poøljednji veliki dan praznika stajaše Isus i vikaše govoreæi: ko je æedan neka doðe k meni i pije. ³⁸ Koji me vjeruje, kao što pismo reèe, iz njegova tijela poteæi æe rijeke æive vode. ³⁹ A ovo reèe za Duha kojega poslije primiše oni koji vjeruju u ime njegovo: jer Duh sveti joø ne bjeøe na njima, jer Isus joø ne bjeøe proslavljen. ⁴⁰ A mnogi od naroda èuvøi ove rijeèi govorahu: ovo je zaista prorok. ⁴¹ Drugi govorahu: ovo je Hristos. A jedni govorahu: zar æe Hristos iz Galileje doæi? ⁴² Ne kaza li pismo da æe Hristos doæi od sjemena Davidova, i iz sela Vitlejema odakle bjeøe David? ⁴³ Tako raspra postade u narodu njega radi. ⁴⁴ A neki od njih øæadijahu da ga uhvate; ali niko ne metnu ruku na nj. ⁴⁵ Doðoøe pak sluge ka glavarima sveøtenièkijem i farisejima; i oni im rekoøe: zaøto ga ne dovedoste? ⁴⁶ A sluge odgovoriøe: nikad èovjek nije tako govorio kao ovaj èovjek. ⁴⁷ Tada im odgovoriøe fariseji: zar se i vi prevariste? ⁴⁸ Vjerova li ga ko od knezova ili od fariseja? ⁴⁹ Nego narod ovaj, koji ne zna zakona, proklet je. ⁵⁰ Reèe im Nikodim øto dolazi k njemu noæu, koji bjeøe jedan od njih: ⁵¹ Eda li zakon naø sudi èovjeku dokle ga najprije ne sasluøa i dozna øta èini? ⁵² Odgovoriøe mu i rekoøe: nijesi li i ti iz Galileje? Razgledaj i viði

da prorok iz Galileje ne dolazi. ⁵³ I otidoše svaki svojoj kuæi.

8

¹ A Isus otide na goru Maslinsku. ² A ujutru opet dođe u crkvu, i sav narod iđaðe k njemu; i sjedavši uæaðe ih. ³ A književnici i fariseji dovedoše k njemu ženu uhvaæenu u preljubi, i postavivši je na srijedu ⁴ Rekoše mu: uèitelju! ova je žena uhvaæena sad u preljubi; ⁵ A Mojsije nam u zakonu zapovjedi da takove kamenjem ubijamo; a ti šta veliš? ⁶ Ovo pak rekoše kušajuæi ga da bi ga imali za što okriviti. A Isus saže se dolje i pisaše prstom po zemlji ne gledajuæi na njih). ⁷ A kad ga jednako pitahu, ispravi se i reèe im: koji je među vama bez grijeha neka najprije baci kamen na nju. ⁸ Pa se opet saže dolje i pisaše po zemlji. ⁹ A kad oni to èuše, i pokarani buduæi od svoje savjesti izlažahu jedan za drugim poèevši od starješina do posljednjih; i osta Isus sam i žena stojeæi na srijedi. ¹⁰ A kad se Isus ispravi, i ne vidjevši nijednoga do samu ženu, reèe joj: ženo! gdje su oni što te tužahu? Nijedan te ne osudi? ¹¹ A ona reèe: nijedan, Gospode! A Isus joj reèe: ni ja te ne osuđujem, idi, i otsele više ne griješi. ¹² Isus im pak opet reèe: ja sam vidjelo svijetu: ko ide za mnom neæe hoditi po tami, nego æe imati vidjelo života. ¹³ Tada mu rekoše fariseji: ti sam za sebe svjedoèiš: svjedoèanstvo tvoje nije istinito. ¹⁴ Isus odgovori i reèe im: ako ja svjedoèim sam za sebe istinito je svjedoèanstvo

moje: jer znam otkuda dođoh i kuda idem; a vi ne znate otkuda dolazim i kuda idem. ¹⁵ Vi sudite po tijelu, ja ne sudim nikome. ¹⁶ I ako sudim ja, sud je moj prav: jer nijesam sam, nego ja i otac koji me posla. ¹⁷ A i u zakonu vašemu stoji napisano da je svjedoèanstvo dvojice ljudi istinito. ¹⁸ Ja sam koji svjedoèim sam za sebe, i svjedoèi za mene otac koji me posla. ¹⁹ Tada mu govorahu: gdje je otac tvoj? Isus odgovori: ni mene znate ni oca mojega; kad biste znali mene, znali biste i oca mojega. ²⁰ Ove rijeèi reèe Isus kod hazne Božije kad uèaše u crkvi; i niko ga ne uhvati, jer još ne bješe došao èas njegov. ²¹ A Isus im opet reèe: ja idem, i tražiæete me; i pomrijeæete u svojemu grijehu; kud ja idem vi ne možete doæi. ²² Tada rekoše Jevreji: da se neæe sam ubiti, što govori: kud ja idem vi ne možete doæi? ²³ I reèe im: vi ste od nižijeh, ja sam od višijeh; vi ste od ovoga svijeta, ja nijesam od ovoga svijeta. ²⁴ Tako vam kazah da æete pomrijeti u grijesima svojima; jer ako ne uzvjerujete da sam ja, pomrijeæete u grijesima svojima. ²⁵ Tada mu govorahu: ko si ti? I reèe im Isus: poèetak, kako vam i kažem. ²⁶ Mnogo imam za vas govoriti i suditi; ali onaj koji me posla istinit je, i ja ono govorim svijetu što èuh od njega. ²⁷ Ne razumješe dakle da im govoraše za oca. ²⁸ A Isus im reèe: kad podignete sina èovjeèijega, onda æete doznati da sam ja, i da ništa sam od sebe ne èinim; nego kako me nauèi otac moj onako govorim. ²⁹ I onaj koji me posla sa mnom je. Ne ostavi otac mene sama; jer

ja svagda èinim što je njemu ugodno. ³⁰ Kad ovo govoraše, mnogi ga vjerovali. ³¹ Tada Isus govoraše onijem Jevrejima koji mu vjerovali: ako vi ostanete na mojoj besjedi, zaista æete biti uèenici moji, ³² I poznaæete istinu, i istina æe vas izbaviti. ³³ Odgovoriše i rekoše mu: mi smo sjeme Avraamovo, i nikome nijesmo robovali nikad; kako ti govoriš da æemo se izbaviti? ³⁴ Isus im odgovori: zaista, zaista vam kažem da je svaki koji èini grijeh rob grijehu. ³⁵ A rob ne ostaje u kuæi vavijek, sin ostaje vavijek. ³⁶ Ako vas dakle sin izbavi, zaista æete biti izbavljeni. ³⁷ Znam da ste sjeme Avraamovo; ali gledate da me ubijete, jer moja besjeda ne može u vas da stane. ³⁸ Ja govorim što vidjeh od oca svojega; i vi tako èinite što vidjeste od oca svojega. ³⁹ Odgovoriše i rekoše mu: otac je naš Avraam. Isus im reèe: kad biste vi bili djeca Avraamova, èinili biste djela Avraamova. ⁴⁰ A sad gledate mene da ubijete, èovjeka koji vam istinu kazah koju èuh od Boga: tako Avraam nije èinio. ⁴¹ Vi èinite djela oca svojega. Tada mu rekoše: mi nijesmo rođeni od kurvarstva: jednoga oca imamo Boga. ⁴² A Isus im reèe: kad bi Bog bio vaš otac, ljubili biste mene; jer ja od Boga iziđoh i dođoh; jer ne dođoh sam od sebe, nego me on posla. ⁴³ Zašto ne razumijete govora mojega? Jer ne možete rijeèi mojijeh da slušate. ⁴⁴ Vaš je otac đavo; i slasti oca svojega hoæete da èinite: on je krvnik ljudski od poèetka, i ne stoji na istini; jer nema istine u njemu; kad govori laž, svoje govori: jer je laža i otac laži. ⁴⁵ A meni ne

vjerujete, jer ja istinu govorim. ⁴⁶ Koji me od vas kori za grijeh? Ako li istinu govorim, zašto mi vi ne vjerujete? ⁴⁷ Ko je od Boga rijeèi Božije sluša; zato vi ne slušate, jer nijeste od Boga. ⁴⁸ Tada odgovoriše Jevreji i rekoše mu: ne govorimo li mi pravo da si ti Samarjanin, i da je đavo u tebi. ⁴⁹ Isus odgovori: u meni đavola nema, nego poštujem oca svojega; a vi mene sramotite. ⁵⁰ A ja ne tražim slave svoje; ima koji traži i sudi. ⁵¹ Zaista, zaista vam kažem: ko održi rijeè moju neæe vidjeti smrti dovijeka. ⁵² Tada mu rekoše Jevreji: sad vidjesmo da je đavo u tebi: Avraam umrije i proroci, a ti govoriš: ko održi rijeè moju neæe okusiti smrti dovijeka. ⁵³ Eda li si ti veæi od oca našega Avraama, koji umrije? I proroci pomriješe: ko se ti sam gradiš? ⁵⁴ Isus odgovori: ako se ja sam slavim, slava je moja ništa: otac je moj koji me slavi, za kojega vi govorite da je vaš Bog. ⁵⁵ I ne poznajete ga, a ja ga znam; i ako reèem da ga ne znam biæu laža kao vi. Nego ga znam, i rijeè njegovu držim. ⁵⁶ Avraam, otac vaš, bio je rad da vidi dan moj; i vidje, i obradova se. ⁵⁷ Tada mu rekoše Jevreji: još ti nema pedeset godina, i Avraama li si vidio? ⁵⁸ A Isus im reèe: zaista, zaista vam kažem: ja sam prije nego se Avraam rodio. ⁵⁹ Tada uzeše kamenje da bace na nj; a Isus se sakri, i iziđe iz crkve prošavši između njih i otide tako.

9

¹ I prolazeæi vidje èovjeka slijepa od rođenja.

² I zapitaše ga uèenici njegovi govoreæi: Ravi!

ko sagriješi, ili ovaj ili roditelji njegovi, te se rodi slijep? ³ Isus odgovori: ni on sagriješi ni roditelji njegovi, nego da se jave djela Božija na njemu. ⁴ Meni valja raditi djela onoga koji me posla dok je dan: doæi æe noæ kad niko ne može raditi. ⁵ Dok sam na svijetu vidjelo sam svijetu. ⁶ Rekavši ovo pljunu na zemlju i naèini kao od pljuvanke, i pomaza kalom oèi slijepome, ⁷ I reèe: idi umij se u banji Siloamskoj koje znaèi poslan). Otide dakle i umi se, i doðe gledajuæi. ⁸ A susjedi i koji ga bijahu vidjeli prije da bješe slijep govorahu: nije li ovo onaj što sjeðaše i prošaše? ⁹ Jedni govorahu: on je; a drugi: nalik je na nj. A on govoraše: ja sam. ¹⁰ Tada mu govorahu: kako ti se otvoriše oèi? ¹¹ On odgovori i reèe: èovjek koji se zove Isus naèini kao, i pomaza oèi moje, i reèe mi: idi u banju Siloamsku i umij se. A kad otidoh i umih se, progledah. ¹² Tada mu rekoše: gdje je on? Reèe: ne znam. ¹³ Tada ga povedoše k farisejima, onoga što bješe nekad slijep. ¹⁴ A bješe subota kad naèini Isus kao i otvori mu oèi. ¹⁵ Tada ga opet pitahu i fariseji kako progleda. A on im reèe: kao metnu mi na oèi, i umih se, i vidim. ¹⁶ Tada govorahu neki od fariseja: nije ovaj èovjek od Boga, jer ne svetkuje subote. Drugi govorahu: kako može èovjek grješan takova èudesa èiniti? I posta raspra meðu njima. ¹⁷ Rekoše dakle opet slijepcu: šta veliš ti za njega što ti otvori oèi tvoje? A on reèe: prorok je. ¹⁸ Tada Jevreji ne vjerovaše za njega da bješe slijep i progleda, dok ne dozvaše

roditelje onoga što je progledao, ¹⁹ I zapitaše ih govoreæi: je li ovo vaš sin za koga vi govorite da se rodi slijep? kako dakle sad vidi? ²⁰ A roditelji njegovi odgovoriše im i rekoše: znamo da je ovo sin naš i da se rodi slijep; ²¹ A kako sad vidi ne znamo; ili ko mu otvori oèi mi ne znamo; on je veliki, pitajte njega neka sam kaæe za sebe. ²² Ovo rekoše roditelji njegovi, jer se bojahu Jevreja; jer se Jevreji bijahu dogovorili da bude odluèen od zbornice ko ga prizna za Hrista. ²³ Zato rekoše roditelji njegovi: on je veliki, pitajte njega. ²⁴ Tada po drugi put dozvaše èovjeka koji je bio slijep, i rekoše mu: podaj Bogu slavu; mi znamo da je èovjek ovaj grješan. ²⁵ A on odgovori i reèe: je li grješan ne znam; samo znam da ja bijah slijep, a sad vidim. ²⁶ Tada mu opet rekoše: šta ti uèini? kako otvori oèi tvoje? ²⁷ Odgovori im: ja vam veæ kazah, i ne slušaste; šta æete opet slušati? Veæ ako i vi hoæete uèenici njegovi da budete? ²⁸ A oni ga ukoriše, i rekoše mu: ti si uèenik njegov, a mi smo uèenici Mojsijevi. ²⁹ Mi znamo da s Mojsijem govori Bog; a ovoga ne znamo otkuda je. ³⁰ Èovjek odgovori i reèe im: to i jest za èudo, što vi ne znate otkuda je a on otvori oèi moje. ³¹ A znamo da Bog ne sluša grješnika; nego ako ko poštuje Boga i volju njegovu tvori onoga sluša. ³² Otkako je svijeta nije èuveno da ko otvori oèi rođenom slijepcu. ³³ Kad on ne bi bio od Boga ne bi mogao ništa èiniti. ³⁴ Odgovoriše i rekoše mu: ti si se rodio sav u grijesima, pa zar ti nas da uèiš? I istjeraše ga napolje. ³⁵ Èu Isus da ga istjeraše napolje; i

našavši ga reèe mu: vjeruješ li ti sina Božijega? ³⁶ On odgovori i reèe: a koje je, Gospode, da ga vjerujem? ³⁷ A Isus mu reèe: i vidio si ga, i koji govori s tobom on je. ³⁸ A on reèe: vjerujem, Gospode! I pokloni mu se. ³⁹ I reèe Isus: ja dođoh na sud na ovaj svijet, da vide koji ne vide, i koji vide da postanu slijepi. ⁴⁰ I èuše ovo neki od fariseja koji bijahu s njim, i rekoše mu: eda li smo i mi slijepi? ⁴¹ Reèe im Isus: kad biste bili slijepi, ne biste imali grijeha, a sad govorite da vidite, tako vaš grijeh ostaje.

10

¹ Zaista, zaista vam kažem: ko ne ulazi na vrata u tor ovèij nego prelazi na drugom mjestu on je lupež i hajduk; ² A koji ulazi na vrata jest pastir ovčama: ³ Njemu vratar otvora, i ovce glas njegov slušaju, i svoje ovce zove po imenu, i izgoni ih; ⁴ I kad svoje ovce istjera, ide pred njima, i ovce idu za njim, jer poznaju glas njegov. ⁵ A za tuđinom neæe da idu, nego bježe od njega, jer ne poznaju glasa tuðega. ⁶ Ovu prièu kaza im Isus, ali oni ne razumješe šta to bijaše što im kaza. ⁷ Tada im reèe Isus opet: zaista, zaista vam kažem: ja sam vrata k ovčama. ⁸ Svi koliko ih god dođe prije mene lupeži su i hajduci; ali ih ovce ne poslušae. ⁹ Ja sam vrata; ko uđe kroza me spašæe se, i uæi æe i iziæi æe, i pašu æe naæi. ¹⁰ Lupež ne dolazi ni za što drugo nego da ukrade i ubije i pogubi; ja dođoh da imaju život i izobilje. ¹¹ Ja sam pastir dobri; pastir dobri dušu svoju polaže za ovce, ¹² A najamnik,

koji nije pastir, kome nijesu ovce svoje, vidi vuka gdje ide, i ostavlja ovce, i bježi: i vuk razgrabi ovce i raspudi ih; ¹³ A najamnik bježi, jer je najamnik i ne mari za ovce. ¹⁴ Ja sam pastir dobri i znam svoje, i moje mene znaju. ¹⁵ Kao što mene zna otac i ja znam oca; i dušu svoju polažem za ovce. ¹⁶ I druge ovce imam koje nijesu iz ovoga tora, i one mi valja dovesti; i èuæe glas moj, i biæe jedno stado i jedan pastir. ¹⁷ Zato me otac ljubi, jer ja dušu svoju polažem da je opet uzmem. ¹⁸ Niko je ne otima od mene, nego je ja sam od sebe polažem. Vlast imam položiti je i vlast imam uzeti je opet. Ovu sam zapovijest primio od oca svojega. ¹⁹ Tada opet postade raspra među Jevrejima za ove rijeèi. ²⁰ Mnogi od njih govorahu: u njemu je ðavo, i poludio je; šta ga slušate? ²¹ Drugi govorahu: ove rijeèi nijesu ludoga; zar može ðavo slijepima oèi otvorati? ²² A bijaše tada praznik obnovljenja u Jerusalmu, i bješe zima. ²³ I hodaše Isus u crkvi po trijemu Solomunovu. ²⁴ A Jevreji ga opkoliše, i govorahu mu: dokle æeš muèiti duše naše? Ako si ti Hristos kaži nam slobodno. ²⁵ Isus im odgovori: ja vam kazah, pa ne vjerujete. Djela koja tvorim ja u ime oca svojega ona svjedoèe za me. ²⁶ Ali vi ne vjerujete; jer nijeste od mojih ovaca, kao što vam kazah. ²⁷ Ovce moje slušaju glas moj, i ja poznajem njih, i za mnom idu. ²⁸ I ja æu im dati život vjeèni, i nikad neæe izginuti, i niko ih neæe oteti iz ruke moje. ²⁹ Otac moj koji mi ih daje veæi je od sviju; i niko ih ne može oteti iz ruke oca mojega. ³⁰ Ja i otac

jedno smo. ³¹ A Jevreji opet uzeše kamenje da ga ubiju. ³² Isus im odgovori: mnoga vam dobra djela javih od oca svojega; za koje od onijeh djela bacate kamenje na me? ³³ Odgovoriše mu Jevreji govoreæi: za dobro djelo ne bacamo kamenja na te, nego za hulu na Boga, što ti, èovjek buduæi, gradiš se Bog. ³⁴ Isus im odgovori: ne stoji li napisano u zakonu vašemu: ja rekoh: bogovi ste? ³⁵ Ako one nazva bogovima kojima rijeè Božija bi, i pismo se ne može pokvariti; ³⁶ Kako vi govorite onome kojega otac posveti i posla na svijet: hulu na Boga govoriš, što rekoh: ja sam sin Božij? ³⁷ Ako ne tvorim djela oca svojega ne vjerujte mi. ³⁸ Ako li tvorim, ako meni i ne vjerujete, djelima mojima vjerujte, da poznate i vjerujete da je otac u meni i ja u njemu. ³⁹ Tada opet gledahu da ga uhvate; ali im se izmaèe iz ruku. ⁴⁰ I otide opet preko Jordana na ono mjesto gdje Jovan prije kršæavaše; i osta ondje. ⁴¹ I mnogi dođoše k njemu i govorahu: Jovan ne uèini nijednoga èuda, ali sve što kaza Jovan za ovoga istina bješe. ⁴² I mnogi vjerovaše ga ondje.

11

¹ Bijaše pak jedan bolesnik, Lazar iz Vitanije iz sela Marije i Marte sestre njezine. ² A Marija, koje brat Lazar bolovaše, bješe ona što pomaza Gospoda mirom i otr noge njegove svojom kosom.) ³ Onda poslaše sestre k njemu govoreæi: Gospode! gle, onaj koji ti je mio bolestan je. ⁴ A kad èu Isus, reèe: ova bolest nije na smrt, nego na slavu Božiju, da se proslavi sin Božij s

nje. ⁵ A Isus ljubljaše Martu i sestru njezinu i Lazara. ⁶ A kad èu da je bolestan, tada osta dva dana na onom mjestu gdje bješe. ⁷ A potom reèe uèenicima: hajdemo opet u Judeju. ⁸ Uèenici mu rekoše: Ravi! sad Judejci šæadijahu da te ubiju kamenjem, pa opet hoæeš da ideš onamo? ⁹ Isus odgovori: nije li dvanaest sahata u danu? ko danju ide ne spotièe se, jer vidi vidjelo ovoga svijeta; ¹⁰ A ko ide noæu spotièe se, jer nema vidjela u njemu. ¹¹ Ovo kaza, i potom reèe im: Lazar, naš prijatelj, zaspao; nego idem da ga probudim. ¹² Onda mu rekoše uèenici njegovi: Gospode! ako je zaspao, ustae. ¹³ A Isus im reèe za smrt njegovu, a oni mišljahu da govori za spavanje sna. ¹⁴ Tada im Isus kaza upravo: Lazar umrije. ¹⁵ I mило mi je vas radi što nijesam bio onamo da vjerujete; nego hajdemo k njemu. ¹⁶ Onda Toma, koji se zvaše Blizanac, reèe uèenicima: hajdemo i mi da pomremo s njim. ¹⁷ A kad dođe Isus, nađe ga a on veæ èetiri dana u grobu. ¹⁸ A Vitanija bješe blizu Jerusalima oko petnaest potrkališta.) ¹⁹ I mnogi od Judejaca bijahu došli k Marti i Mariji da ih tješe za bratom njihovijem. ²⁰ Kad Marta dakle èu da Isus ide, iziđe preda nj, a Marija sjeðaše doma. ²¹ Onda reèe Marta Isusu: Gospode! da si ti bio ovdje ne bi moj brat umro. ²² A i sad znam da što zaišteš u Boga daæe ti Bog. ²³ Isus joj reèe: brat æe tvoj ustati. ²⁴ Marta mu reèe: znam da æe ustati o vaskrseniju, u pošljednji dan. ²⁵ A Isus joj reèe: ja sam vaskrsenije i život; koji vjeruje mene ako i umre življeæe. ²⁶ I nijedan

koji živi i vjeruje mene neæe umrijeti vavijek. Vjeruješ li ovo? ²⁷ Reèe mu: da, Gospode! ja vjerovah da si ti Hristos sin Božij koji je trebalo da dođe na svijet. ²⁸ I ovo rekavši otide te zovnu tajno Mariju sestru svoju govoreæi: uèitelj je došao, i zove te. ²⁹ A ona kako èu, usta brzo i otide k njemu. ³⁰ Jer Isus još ne bješe došao u selo, nego bijaše na onom mjestu gdje ga srete Marta. ³¹ A Judejci onda koji bijahu s njom u kuæi i tješahu je, kad vidješe Mariju da brzo usta i iziđe, pođoše za njom govoreæi da ide na grob da plaèe onamo. ³² A Marija kako dođe gdje bješe Isus, i vidje ga, pade na noge njegove govoreæi mu: Gospode! da si ti bio ovdje, ne bi umro moj brat. ³³ Onda Isus kad je vidje gdje plaèe, i gdje plaèu Judejci koji dođoše s njom, zgrozi se u duhu, i sam postade žalostan. ³⁴ I reèe: gdje ste ga metnuli? Rekoše mu: Gospode! hajde da vidiš. ³⁵ Udariše suze Isusu. ³⁶ Onda Judejci govorahu: gledaj kako ga ljubljaše. ³⁷ A neki od njih rekoše: ne mogaše li ovaj koji otvori oèi slijepcu uèiniti da i ovaj ne umre? ³⁸ A Isus opet se zgrozi u sebi, i dođe na grob; a bijaše peæina, i kamen ležaše na njoj. ³⁹ Isus reèe: uzmite kamen. Reèe mu Marta, sestra onoga što je umro: Gospode! veæ smrdi; jer su èetiri dana kako je umro. ⁴⁰ Isus joj reèe: ne rekoh li ti da ako vjeruješ vidjeæeš slavu Božiju? ⁴¹ Uzeše dakle kamen gdje ležaše mrtvac; a Isus podiže oèi gore, i reèe: oèe! hvala ti što si me uslišio. ⁴² A ja znadoh da me svagda slušaš; nego rekoh naroda radi koji ovdje stoji, da vjeruju da si me ti

poslao. ⁴³ I ovo rekavši zovnu iza glasa: Lazare! iziđi napolje. ⁴⁴ I iziđe mrtvac obavit platnom po rukama i po nogama, i lice njegovo ubrusom povezano. Isus im reče: razdriješite ga i pustite nek ide. ⁴⁵ Onda mnogi od Judejaca koji bijahu došli k Mariji i vidješe šta učini Isus, vjerovali su ga. ⁴⁶ A neki od njih otidoše k farisejima i kazaše im šta učini Isus. ⁴⁷ Onda glavari sveštenički i fariseji sabraše skupštinu, i govorahu: šta ćemo učiniti? Čovjek ovaj učini mnoga čudesna. ⁴⁸ Ako ga ostavimo tako, svi će ga vjerovati; pa će doći Rimljani i uzeti nam zemlju i narod. ⁴⁹ A jedan od njih, po imenu Kajafa, koji one godine bijaše poglavar sveštenički, reče im: vi ne znate ništa; ⁵⁰ I ne mislite da je nama bolje da jedan čovjek umre za narod, negoli da narod sav propadne. ⁵¹ A ovo ne reče sam od sebe, nego, budući poglavar sveštenički one godine, prorече da Isusu valja umrijeti za narod; ⁵² I ne samo za narod, nego da i rasijanu djecu Božiju skupi ujedno. ⁵³ Od toga dakle dana dogovoriše se da ga ubiju. ⁵⁴ A Isus više ne hođaše javno po Judejcima, nego odande otide u kraj blizu pustinje u grad po imenu Jefrem, i ondje hođaše s učenicima svojim. ⁵⁵ A bijaše blizu pasha Jevrejska, i mnogi iz onoga kraja dođoše u Jerusalem prije pashe da se očiste. ⁵⁶ Tada tražahu Isusa, i stojeći u crkvi govorahu među sobom: šta mislite vi zašto ne dolazi na praznik? ⁵⁷ A glavari sveštenički i fariseji izdaše zapovijest ako ga ko opazi gdje je, da javi da ga uhvate.

12

¹ A Isus prije pashe na šest dana dođe u Vitaniju gdje bješe Lazar što umrije, koga podiže iz mrtvih. ² Ondje mu pak zgotoviše veèeru, i Marta služaše, a i Lazar sjeđaše s njim za trpezom; ³ A Marija uzevši litru pravoga nardova mnogocjenoga mira pomaza noge Isusove, i otr kosom svojom noge njegove; a kuæa se napuni mirisa od mira. ⁴ Onda reèe jedan od uèenika njegovijeh, Juda Simonov Iskariotski, koji ga poslije izdade: ⁵ Zašto se ovo miro ne prodade za trista groša i ne dade siromasima? ⁶ A ovo ne reèe što se staraše za siromahe, nego što bješe lupež, i imaše kovèežiæ, i nošaše što se metaše u nj. ⁷ A Isus reèe: ne dirajte u nju; ona je to dohраниla za dan mojega pogreba; ⁸ Jer siromahe svagda imate sa sobom, a mene nemate svagda. ⁹ Razumje pak mnogi narod iz Judeje da je ondje i dođoše ne samo Isusa radi nego i da vide Lazara kojega podiže iz mrtvih. ¹⁰ A glavari sveštenieki dogovoriše se da i Lazara ubiju; ¹¹ Jer mnogi njega radi iđahu iz Judeje i vjerovahu Isusa. ¹² A sjutradan mnogi od naroda koji bješe došao na praznik, èuvši da Isus ide u Jerusolim ¹³ Uzeše grane od finika i iziđoše mu na susret, i vikahu govoreæi: osana! blagosloven koji ide u ime Gospodnje, car Izrailjev. ¹⁴ A Isus našavši magare usjede na nj, kao što je pisano: ¹⁵ Ne boj se kæeri Sionova, evo car tvoj ide sjedeæi na magaretu. ¹⁶ Ali ovo uèenici njegovi ne razumješe prije: nego kad se proslavi Isus onda se opomenuše da ovo bješe za njega pisano,

i ovo mu uèiniše. ¹⁷ A narod svjedoèaše koji bješe prije s njim kad Lazara izazva iz groba i podiže ga iz mrtvih. ¹⁸ Zato ga i srete narod, jer èuše da on uèini ovo èudo. ¹⁹ A fariseji govorahu meðu sobom: vidite da ništa ne pomaže? gle, svijet ide za njim. ²⁰ A bijahu neki Grci meðu onima koji bijahu došli na praznik da se mole Bogu. ²¹ Oni dakle pristupiše k Filipu, koji bješe iz Vitsaide Galilejske, i moljahu ga govoreæi: gospodine! mi bismo htjeli da vidimo Isusa. ²² Dođe Filip i kaza Andriji, a Andrija i Filip opet kazaše Isusu. ²³ A Isus odgovori im govoreæi: dođe èas da se proslavi sin èovjeèij. ²⁴ Zaista, zaista vam kaŕem: ako zrno pšenièno padnuvši na zemlju ne umre, onda jedno ostane; ako li umre mnogo roda rodi: ²⁵ Koji ljubi dušu svoju izgubiæe je, a ko mrzi na dušu svoju na ovom svijetu, saèuvaæe je za život vjeèni. ²⁶ Ko meni sluŕi, za mnom nek ide, i gdje sam ja ondje i sluga moj neka bude; i ko meni sluŕi onoga æe poštovati otac moj. ²⁷ Sad je duša moja ŕalosna; i šta da kaŕem? Oèe! saèuvaj me od ovoga èasa; ali zato dođoh na èas ovaj. ²⁸ Oèe! proslavi ime svoje! Tada glas dođe s neba: i proslavio sam, i opet æu proslaviti. ²⁹ A kad èu narod koji stajaše, govorahu: grom zagrmi; a drugi govorahu: anđeo mu govori. ³⁰ Isus odgovori i reèe: ovaj glas ne bi mene radi nego naroda radi. ³¹ Sad je sud ovome svijetu; sad æe biti istjeran knez ovoga svijeta napolje. ³² I kad ja budem podignut od zemlje, sve æu privuæi k sebi. ³³ A ovo govoraše da pokaŕe kakvom æe

smrti umrijeti. ³⁴ Narod mu odgovori: mi èusmo iz zakona da æe Hristos ostati vavijek; kako ti govoriš da se sinu èovjeèijemu valja podignuti? Ko je taj sin èovjeèij? ³⁵ A Isus im reèe: još je malo vremena vidjelo s vama; hodite dok vidjelo imate da vas tama ne obuzme; jer ko hodi po tami ne zna kuda ide. ³⁶ Dok vidjelo imate vjerujte vidjelo, da budete sinovi vidjela. Rekavši ovo Isus otide i sakri se od njih. ³⁷ Ako je i èinio tolika èudesa pred njima, opet ga ne vjerovahu; ³⁸ Da se zbude rijeè Isaije proroka koji reèe: Gospode! ko vjerova govorenju našem? i ruka Gospodnja kome se otkri? ³⁹ Zato ne mogahu vjerovati, jer opet reèe Isaija: ⁴⁰ Zaslijepio je oèi njihove i okamenio srca njihova, da ne vide oèima ni srcem razumiju, i ne obrate se da ih iscijelim. ⁴¹ Ovo reèe Isaija kad vidje slavu njegovu i govori za njega. ⁴² Ali opet i od knezova mnogi ga vjerovali; nego radi fariseja ne priznavahu, da ne bi bili izgnani iz zbornice; ⁴³ Jer im veæma omilje slava ljudska nego slava Božija. ⁴⁴ A Isus povika i reèe: ko mene vjeruje ne vjeruje mene, nego onoga koji me posla; ⁴⁵ I ko vidi mene vidi onoga koji me posla. ⁴⁶ Ja dođoh vidjelo na svijet, da nijedan koji me vjeruje ne ostane u tami. ⁴⁷ I ko èuje moje rijeèi i ne vjeruje, ja mu neæu suditi; jer ja ne dođoh da sudim svijetu, nego da spasem svijet. ⁴⁸ Koji se odrièe mene, i ne prima rijeèi mojijeh, ima sebi sudiju: rijeè koju ja govorih ona æe mu suditi u pošljednji dan; ⁴⁹ Jer ja od sebe ne govorih, nego otac koji me posla on mi dade zapovijest šta æu

kazati i šta æu govoriti. ⁵⁰ I znam da je zapovijest njegova život vjeèni. Što ja dakle govorim onako govorim kao što mi reèe otac.

13

¹ A pred praznik pashe, znajuæi Isus da mu dođe èas da prijeđe iz ovoga svijeta k ocu, kako je ljubio svoje koji bijahu na svijetu, do kraja ih ljubi. ² I po veèeri kad veæ ðavo bješe metnuo u srce Judi Simonovu Iskariotskome da ga izda, ³ Znajuæi Isus da mu sve otac dade u ruke, i da od Boga iziđe, i k Bogu ide, ⁴ Ustade od veèere, i skide svoje haljine, i uze ubrus te se zapreže; ⁵ Potom usu vodu u umivaonicu, i poèe prati noge uèenicima i otirati ubrusom kojijem bješe zapregnut. ⁶ Onda dođe k Simonu Petru, i on mu reèe: Gospode! zar ti moje noge da opereš? ⁷ Isus odgovori i reèe mu: što ja èinim ti sad ne znaš, ali æeš poslije doznati. ⁸ Reèe mu Petar: nikad ti neæeš oprati mojijeh nogu. Isus mu odgovori: ako te ne operem nemaš dijela sa mnom. ⁹ Reèe mu Simon Petar: Gospode! ne samo noge moje, nego i ruke i glavu. ¹⁰ Isus mu reèe: opranome ne treba do samo noge oprati, jer je sav èist; i vi ste èisti, ali ne svi. ¹¹ Jer znadijaše izdajnika svojega, zato reèe: nijeste svi èisti. ¹² A kad im oprao noge, uze haljine svoje, i sjedavši opet za trpezu reèe im: znate li što ja uèinih vama? ¹³ Vi zovete mene uèiteljem i Gospodom; i pravo velite: jer jesam. ¹⁴ Kad dakle ja oprah vama noge Gospod i uèitelj, i vi ste dužni jedan drugome prati noge. ¹⁵ Jer ja vam

dadoh ugled da i vi tako èinite kao što ja vama uèinih. ¹⁶ Zaista, zaista vam kažem: nije sluga veæi od gospodara svojega, niti je poslanik veæi od onoga koji ga je poslao. ¹⁷ Kad ovo znate, blago vama ako ga izvršujete. ¹⁸ Ne govorim za sve vas, jer ja znam koje izbrah; nego da se zbude pismo: koji sa mnom hljeb jede podiže petu svoju na me. ¹⁹ Sad vam kažem prije nego se zbude, da, kad se zbude, vjerujete da sam ja. ²⁰ Zaista, zaista vam kažem: koji prima onoga koga pošljem mene prima; a ko prima mene prima onoga koji me posla. ²¹ Rekavši ovo Isus posta žalostan u duhu, i posvjedoèi i reèe: zaista, zaista vam kažem: jedan između vas izdaæe me. ²² Onda se uèenici zgliedahu među sobom, i èuðahu se za koga govori. ²³ A jedan od uèenika njegovijeh, kojega Isus ljubljaše, sjeðaše za trpezom na krilu Isusovu. ²⁴ Onda namaže na njega Simon Petar da zapita ko bi to bio za koga govori. ²⁵ A on leže na prsi Isusove i reèe mu: Gospode! ko je to? ²⁶ Isus odgovori: onaj je kome ja umoèivši zalogaj dam. I umoèivši zalogaj dade Judi Simonovu Iskariotskome. ²⁷ I po zalogaju tada uđe u njega sotona. Onda mu reèe Isus: šta èiniš èini brže. ²⁸ A ovo ne razumje niko od onijeh što sjeðahu za trpezom zašto mu reèe. ²⁹ A neki mišljahu, buduæi da u Jude bješe kesa, da mu Isus reèe: kupi što treba za praznik; ili da da što siromašnima. ³⁰ A on uzevši zalogaj odmah iziðe; a bješe noæ. ³¹ Kad on iziðe, onda Isus reèe: sad se proslavi sin èovjeèij, i Bog se proslavi u njemu. ³² Ako se Bog proslavi u njemu,

i Bog æe njega proslaviti u sebi, i odmah æe ga proslaviti. ³³ Djeèice! još sam malo s vama; tražiæete me, i kao što rekoh Judejcima: kuda ja idem vi ne možete doæi, i vama govorim sad. ³⁴ Novu vam zapovijest dajem da ljubite jedan drugoga, kao što ja vas ljubih, da se i vi ljubite meðu sobom. ³⁵ Po tom æe svi poznati da ste moji uèenici ako uzimate ljubav meðu sobom. ³⁶ Reèe mu Simon Petar: Gospode! kuda ideš? Isus mu odgovori: kuda ja idem ne možeš sad iæi za mnom, ali æeš poslije poæi za mnom. ³⁷ Petar mu reèe: Gospode! zašto sad ne mogu iæi za tobom? dušu æu svoju položiti za te. ³⁸ Odgovori mu Isus: dušu li æeš svoju položiti za me? Zaista, zaista ti kažem: neæe pijetao zapjevati dok me se triput ne odreèeš.

14

¹ Da se ne plaši srce vaše, vjerujte Boga, i mene vjerujte. ² Mnogi su stanovi u kuæi oca mojega. A da nije tako, kazao bih vam: idem da vam pripravim mjesto. ³ I kad otidem i pripravim vam mjesto, opet æu doæi, i uzeæu vas k sebi da i vi budete gdje sam ja. ⁴ I kuda ja idem znate, i put znate. ⁵ Reèe mu Toma: Gospode! ne znamo kuda ideš; i kako možemo put znati? ⁶ Isus mu reèe: ja sam put i istina i život; niko neæe doæi k ocu do kroza me. ⁷ Kad biste mene znali onda biste znali i oca mojega; i otsele poznajete ga, i vidjeste ga. ⁸ Reèe mu Filip: Gospode! pokaži nam oca, i biæe nam dosta. ⁹ Isus mu reèe: toliko sam vrijeme s vama i nijesi me poznao, Filipe? koji vidje mene, vidje oca; pa kako ti govoriš:

pokaži nam oca? ¹⁰ Zar ne vjeruješ da sam ja u ocu i otac u meni? Riječi koje vam ja govorim ne govorim od sebe; nego otac koji stoji u meni on tvori djela. ¹¹ Vjerujte meni da sam ja u ocu i otac u meni; ako li meni ne vjerujete, vjerujte mi po tijem djelima. ¹² Zaista, zaista vam kažem: koji vjeruje mene, djela koja ja tvorim i on æe tvoriti, i veæa æe od ovijeh tvoriti: jer ja idem k ocu svojemu; ¹³ I šta god zaištete u oca u ime moje, ono æu vam uèiniti, da se proslavi otac u sinu. ¹⁴ I ako što zaištete u ime moje, ja æu uèiniti. ¹⁵ Ako imate ljubav k meni, zapovijesti moje držite. ¹⁶ I ja æu umoliti oca, i daæe vam drugoga utješitelja da bude s vama vavijek: ¹⁷ Duha istine, kojega svijet ne može primiti, jer ga ne vidi niti ga poznaje; a vi ga poznajete, jer u vama stoji, i u vama æe biti. ¹⁸ Neæu vas ostaviti sirotne; doæi æu k vama. ¹⁹ Još malo i svijet mene više neæe vidjeti; a vi æete me vidjeti; jer ja živim, i vi æete živjeti. ²⁰ U onaj æete vi dan doznati da sam ja u ocu svojemu, i vi u meni, i ja u vama. ²¹ Ko ima zapovijesti moje i drži ih on je onaj što ima ljubav k meni; a koji ima ljubav k meni imaæe k njemu ljubav otac moj; i ja æu imati ljubav k njemu, i javiæu mu se sam. ²² Reèe mu Juda, ne Iskariotski: Gospode! šta je to da æeš se nama javiti a ne svijetu? ²³ Isus odgovori i reèe mu: ko ima ljubav k meni, držaæe rijeè moju; i otac moj imaæe ljubav k njemu: i k njemu æemo doæi, i u njega æemo se staniti. ²⁴ Koji nema ljubavi k meni ne drži mojijeh rijeèi; a rijeè što èujete nije moja nego oca koji me

posla. ²⁵ Ovo vam kazah dok sam s vama. ²⁶ A utješitelj Duh sveti, kojega æe otac poslati u ime moje, on æe vas nauèiti svemu i napomenuæe vam sve što vam rekoh. ²⁷ Mir vam ostavljam, mir svoj dajem vam: ne dajem vam ga kao što svijet daje, da se ne plaši srce vaše, i da se ne boji. ²⁸ Èuste da vam ja kazah: idem, i doæi æu k vama. Kad biste imali ljubav k meni, onda biste se obradovali što rekoh: idem k ocu; jer je otac moj veæi od mene. ²⁹ I sad vam kazah, prije dok se nije zbililo, da vjerujete kad se zbude. ³⁰ Veæ neæu mnogo govoriti s vama; jer ide knez ovoga svijeta, i u meni nema ništa. ³¹ Nego da vidi svijet da imam ljubav k ocu, i kao što mi zapovjedi otac onako tvorim. Ustanite, hajdemo odavde.

15

¹ Ja sam pravi èokot, i otac je moj vinogradar; ² Svaku lozu na meni koja ne raða roda otsjeæi æe je; i svaku koja raða rod oèistiæe je da više roda rodi. ³ Vi ste veæ oèišæeni rijeèju koju vam govorih. ⁴ Budite u meni i ja æu u vama. Kao što loza ne može roda roditi sama od sebe ako ne bude na èokotu, tako i vi ako u meni ne budete. ⁵ Ja sam èokot a vi loze: i koji bude u meni i ja u njemu on æe roditi mnogi rod: jer bez mene ne možete èiniti ništa. ⁶ Ko u meni ne ostane izbaciaæe se napolje kao loza, i osušiæe se, i skupiaæe je, i u oganj baciti, i spaliti. ⁷ Ako ostanete u meni i rijeèi moje u vama ostanu, šta god hoæete ištite, i biæe vam. ⁸ Tijem æe se otac moj proslaviti, da rod mnogi rodite; i biæete moji uèenici. ⁹ Kao što otac ima ljubav k

meni, i ja imam ljubav k vama; budite u ljubavi mojoj. ¹⁰ Ako zapovijesti moje uzdržite ostaaete u ljubavi mojoj, kao što ja održah zapovijesti oca svojega i ostajem u ljubavi njegovoj. ¹¹ Ovo vam kazah, da radost moja u vama ostane i radost vaša se ispuni. ¹² Ovo je zapovijest moja da imate ljubav među sobom, kao što ja imadoh ljubav k vama. ¹³ Od ove ljubavi niko veæe nema, da ko dušu svoju položi za prijatelje svoje. ¹⁴ Vi ste prijatelji moji ako tvorite što vam ja zapovijedam. ¹⁵ Više vas ne nazivam slugama; jer sluga ne zna šta radi gospodar njegov: nego vas nazvah prijateljima; jer vam sve kazah što euh od oca svojega. ¹⁶ Vi mene ne izbraste, nego ja vas izbrah, i postavih vas da vi idete i rod rodite; i da vaš rod ostane, da što god zaištete u oca u ime moje da vam da. ¹⁷ Ovo vam zapovijedam da imate ljubav među sobom. ¹⁸ Ako svijet na vas uzmrzi, znajte da na mene omrznu prije vas. ¹⁹ Kad biste bili od svijeta, onda bi svijet svoje ljubio: a kako nijeste od svijeta, nego vas ja od svijeta izbrah, zato mrzi na vas svijet. ²⁰ Opominjite se rijeèi koju vam ja rekoh: nije sluga veæi od gospodara svojega. Ako mene izgnaše, i vas æe izgnati; ako moju rijeè održaše, i vašu æe održati. ²¹ Ali sve æe vam ovo èiniti za ime moje, jer ne poznaju onoga koji me posla. ²² Da nijesam bio došao i govorio im ne bi grijeha imali; a sad izgovora neæe imati za grijeh svoj. ²³ Koji mrzi na mene i na oca mojega mrzi. ²⁴ Da nijesam bio djela tvorio među njima kojijeh niko drugi ne tvori, ne bi grijeha

imali: a sad i vidješe, i omrznuše na mene i na oca mojega. ²⁵ Ali da se zbude rijeè napisana u zakonu njihovom: omrznuše na mene ni za što. ²⁶ A kad dođe utješitelj, koga æu vam poslati od oca, Duh istine, koji od oca izlazi, on æe svjedoèiti za mene. ²⁷ A i vi æete svjedoèiti, jer ste od poèetka sa mnom.

16

¹ Ovo vam kazah da se ne sablaznite. ² Izgoniæe vas iz zbornica; a doæi æe vrijeme kad æe svaki koji vas ubije misliti da Bogu službu èini. ³ I ovo æe èiniti, jer ne poznaše oca ni mene. ⁴ Nego vam ovo kazah kad dođe vrijeme da se opomenete ovoga da vam ja kazah; a isprva ne kazah vam ovo, jer bijah s vama. ⁵ A sad idem k onome koji me posla, i niko me od vas ne pita: kuda ideš? ⁶ Nego što vam ovo kazah žalosti napuni se srce vaše. ⁷ Nego vam ja istinu govorim: bolje je za vas da ja idem: jer ako ja ne idem, utješitelj neæe doæi k vama; ako li idem, poslaæu ga k vama. ⁸ I kad on dođe pokaraæe svijet za grijeh, i za pravdu, i za sud: ⁹ Za grijeh dakle što ne vjeruju mene; ¹⁰ A za pravdu što idem k ocu svojemu; i više me neæete vidjeti; ¹¹ A za sud što je knez ovoga svijeta osuđen. ¹² Još vam mnogo imam kazati; ali sad ne možete nositi. ¹³ A kad dođe on, Duh istine, uputiæe vas na svaku istinu; jer neæe od sebe govoriti, nego æe govoriti što èuje, i javiæe vam što æe biti unapredak. ¹⁴ On æe me proslaviti, jer æe od mojega uzeti, i javiæe vam: ¹⁵ Sve što ima otac moje je: zato rekoh da æe od mojega uzeti,

i javiti vam. ¹⁶ Još malo, i neæete me vidjeti, i opet malo, pa æete me vidjeti: jer idem k ocu. ¹⁷ A neki od uèenika njegovijeh rekoše meðu sobom: šta je to što nam kaže: još malo, i neæete me vidjeti; i opet malo pa æete me vidjeti; i: ja idem k ocu? ¹⁸ Govorahu dakle: šta je to što govori: malo? ne znamo šta govori. ¹⁹ A Isus razumje da šæadijahu da ga zapitaju, pa im reèe: zato li se zapitujete meðu sobom što rekoh: još malo i neæete me vidjeti, i opet malo pa æete me vidjeti? ²⁰ Zaista, zaista vam kažem da æete vi zaplakati i zaridati, a svijet æe se radovati; i vi æete žalosni biti, ali æe se vaša žalost okrenuti na radost. ²¹ Žena kad raða trpi muku; jer dođe èas njezin: ali kad rodi dijete, više se ne opominje žalosti od radosti, jer se rodi èovjek na svijet. ²² Tako i vi dakle imate sad žalost; ali æu vas opet vidjeti, i radovaæe se srce vaše, i vaše radosti niko neæe uzeti od vas; ²³ I u onaj dan neæete me pitati ni za što. Zaista, zaista vam kažem da što god uzištete u oca u ime moje, daæe vam. ²⁴ Doslije ne iskaste ništa u ime moje; ištite i primiæete, da radost vaša bude ispunjena. ²⁵ Ovo vam govorih u prièama; ali æe doæi vrijeme kad vam više neæu govoriti u prièama, nego æu vam upravo javiti za oca. ²⁶ U onaj æete dan u ime moje zaiskati, i ne velim vam da æu ja umoliti oca za vas; ²⁷ Jer sam otac ima ljubav k vama kao što vi imaste ljubav k meni, i vjerovaste da ja od Boga iziðoh. ²⁸ Iziðoh od oca, i doðoh na svijet; i opet ostavljam svijet, i idem k ocu. ²⁹ Rekoše mu uèenici njegovi: eto

sad upravo govoriš, a prièe nikakve ne govoriš.
³⁰ Sad znamo da sve znaš, i ne treba ti da te ko pita. Po tome vjerujemo da si od Boga izišao.
³¹ Isus im odgovori: zar sad vjerujete? ³² Evo ide èas, i veæ je nastao, da se razbjegnute svaki na svoju stranu i mene sama ostavite; ali nijesam sam, jer je otac sa mnom. ³³ Ovo vam kazah, da u meni mir imate. U svijetu æete imati nevolju; ali ne bojte se, jer ja nadvladah svijet.

17

¹ Ovo govori Isus, pa podiže oèi svoje na nebo i reèe: oèe! doèe èas, proslavi sina svojega, da i sin tvoj proslavi tebe; ² Kao što si mu dao vlast nad svakijem tijelom da svemu što si mu dao da život vjeèni. ³ A ovo je život vjeèni da poznaju tebe jedinoga istinoga Boga, i koga si poslao Isusa Hrista. ⁴ Ja tebe proslavih na zemlji: posao svrših koji si mi dao da radim. ⁵ I sad proslavi ti mene, oèe, u tebe samoga slavom koju imadoh u tebe prije nego svijet postade. ⁶ Ja javih ime tvoje ljudima koje si mi dao od svijeta; tvoji bijahu pa si ih meni dao, i tvoju rijeè održaše. ⁷ Sad razumješe da je sve što si mi dao od tebe. ⁸ Jer rijeèi koje si dao meni dadoh im; i oni primiše, i poznadoše istinito da od tebe iziđoh, i vjerovaše da si me ti poslao. ⁹ Ja se za njih molim: ne molim se za sav) svijet, nego za one koje si mi dao, jer su tvoji. ¹⁰ I moje sve je tvoje, i tvoje moje; i ja se proslavih u njima. ¹¹ I više nijesam na svijetu, a oni su na svijetu, a ja idem k tebi. Oèe sveti! saèuvaj ih u ime svoje, one koje si mi dao, da budu jedno kao i mi. ¹² Dok bijah s njima na

svijetu, ja ih èuvah u ime tvoje; one koje si mi dao saèuvah, i niko od njih ne pogibe osim sina pogibli, da se zbude pismo. ¹³ A sad k tebi idem, i ovo govorim na svijetu, da imaju radost moju ispunjenu u sebi. ¹⁴ Ja im dadoh rijeè tvoju; i svijet omrznu na njih, jer nijesu od svijeta, kao ni ja što nijesam od svijeta. ¹⁵ Ne molim te da ih uzmeš sa svijeta, nego da ih saèuvaš oda zla. ¹⁶ Od svijeta nijesu, kao ni ja što nijesam od svijeta. ¹⁷ Osveti ih istinom svojom: rijeè je tvoja istina. ¹⁸ Kao što si ti mene poslao u svijet, i ja njih poslah u svijet. ¹⁹ Ja posveæujem sebe za njih, da i oni budu osveæeni istinom. ²⁰ Ne molim pak samo za njih, nego i za one koji me uzvjeruju njihove rijeèi radi; ²¹ Da svi jedno budu, kao ti, oèe, što si u meni i ja u tebi; da i oni u nama jedno budu, da i svijet vjeruje da si me ti poslao. ²² I slavu koju si mi dao ja dadoh njima, da budu jedno kao mi što smo jedno. ²³ Ja u njima i ti u meni: da budu sasvijem ujedno, i da pozna svijet da si me ti poslao i da si imao ljubav k njima kao i k meni što si ljubav imao. ²⁴ Oèe! hoæu da i oni koje si mi dao budu sa mnom gdje sam ja; da vide slavu moju koju si mi dao, jer si imao ljubav k meni prije postanja svijeta. ²⁵ Oèe pravedni! svijet tebe ne pozna, a ja te poznah, i ovi poznaše da si me ti poslao. ²⁶ I pokazah im ime tvoje, i pokazæu: da ljubav kojom si mene ljubio u njima bude, i ja u njima.

18

¹ I rekavši ovo Isus iziđe s uèenicima svojijem

preko potoka Kedrona gdje bješe vrt, u koji uđe on i uèenici njegovi. ² A Juda izdajnik njegov znadijaše ono mjesto; jer se Isus èesto skupljaše ondje s uèenicima svojijem. ³ Onda Juda uze èetu i od glavara sveštènièkijeh i fariseja momke, i dođe onamo s fenjerima i sa svijeæama i s oružjem. ⁴ A Isus znajuæi sve što æe biti od njega iziđe i reèe im: koga tražite? ⁵ Odgovoriše mu: Isusa Nazareæanina. Isus im reèe: ja sam. A s njima stajaše i Juda koji ga izdavaše. ⁶ A kad im reèe: ja sam; izmakoše se natrag i popadaše na zemlju. ⁷ Onda ih opet zapita Isus: koga tražite? A oni rekoše: Isusa Nazareæanina. ⁸ Isus im odgovori: kazah vam da sam ja. Ako dakle mene tražite, ostavite ove nek idu. ⁹ Da se izvrši rijeè što reèe: ne izgubih nijednoga od onijeh koje si mi dao. ¹⁰ A Simon Petar imaše nož, pa ga izvadi i udari slugu poglavara sveštènièkoga, i otsijeèe mu desno uho. A sluzi bješe ime Malho. ¹¹ Onda reèe Isus Petru: zadjeni nož u nožnice. Èašu koju mi dade otac zar da je ne pijem? ¹² A èeta i vojvoda i momci Jevrejski uhvatiše Isusa i svezaše ga, ¹³ I odvedoše ga najpre Ani, jer bješe tast Kajafi, koji bješe poglavar sveštènièki one godine. ¹⁴ A Kajafa bješe onaj što dade svjet Judejcima da je bolje da umre jedan èovjek nego narod da propadne. ¹⁵ Za Isusom pak iðaše Simon Petar i drugi uèenik; a uèenik onaj bješe poznat kod poglavara sveštènièkoga, i uđe s Isusom u dvor poglavara sveštènièkoga; ¹⁶ A Petar stajaše napolju kod vrata. Onda

iziđe onaj uèenik što bješe poznat kod poglavara svešteniekoga i reèe vratarici te uvede Petra. ¹⁷ Onda reèe sluškinja vratarica Petru: da nijesi i ti uèenik ovoga èovjeka? On reèe: nijesam. ¹⁸ A sluge i momci bijahu naložili oganj i stajahu te se grijahu, jer bješe zima; a i Petar stajaše s njima i grijaše se. ¹⁹ Poglavar pak sveštenieki zapita Isusa za uèenike njegove i za njegovu nauku. ²⁰ Isus mu odgovori: ja govorih javno svijetu, ja svagda uèih u zbornici i u crkvi, gdje se svagda skupljaju Judejci, i ništa tajno ne govorih. ²¹ Što pitaš mene? Pitaj one koji su slušali šta sam im govorio; evo ovi znadu šta sam ja govorio. ²² A kad on ovo reèe, jedan od momaka koji stajahu ondje udari Isusa po obrazu, i reèe: zar tako odgovaraš poglavaru svešteniekome? ²³ Isus mu odgovori: ako zlo rekoh, dokaži da je zlo; ako li dobro, zašto me biješ? ²⁴ I Ana posla ga svezana Kajafi poglavaru svešteniekome. ²⁵ A Simon Petar stajaše i grijaše se. Onda mu rekoše: da nijesi i ti od uèenika njegovijeh? A on se odreèe i reèe: nijesam. ²⁶ Reèe jedan od slugu poglavara svešteniekoga koji bješe rođak onome što mu Petar otsijeèe uho: ne vidjeh li ja tebe u vrtu s njim? ²⁷ Onda se Petar opet odreèe; i odmah pijetao zapjeva. ²⁸ A Isusa povedoše od Kajafe u sudnicu. Ali bješe jutro, i oni ne uđoše u sudnicu da se ne bi opoganili, nego da bi mogli jesti pashu. ²⁹ Onda Pilat iziđe k njima napolje i reèe: kakovu krivicu iznosite na ovoga èovjeka? ³⁰ Odgovoriše mu i rekoše: kad on ne bi bio zloèinac ne bismo ga predali tebi. ³¹ A

Pilat im reèe: uzmite ga vi i po zakonu svojemu sudite mu. A Jevreji mu rekoše: mi ne smijemo nikoga pogubiti. ³² Da se zbude rijeè Isusova koju reèe kazujuæi kakvom æe smrti umrijeti. ³³ Onda uðe Pilat opet u sudnicu, i dozva Isusa, i reèe mu: ti si car Judejski? ³⁴ Isus mu odgovori: govoriš li ti to sam od sebe, ili ti drugi kazaše za mene? ³⁵ Pilat odgovori: zar sam ja Jevrejin? Rod tvoj i glavari svešteneiki predaše te meni; šta si uèinio? ³⁶ Isus odgovori: carstvo moje nije od ovoga svijeta; kad bi bilo od ovoga svijeta carstvo moje, onda bi sluge moje branile da ne bih bio predan Jevrejima; ali carstvo moje nije odavde. ³⁷ Onda mu reèe Pilat: daklem si ti car? Isus odgovori: ti govoriš da sam ja car. Ja sam za to rođen, i zato dođoh na svijet da svjedoèim istinu. I svaki koji je od istine sluša glas moj. ³⁸ Reèe mu Pilat: šta je istina? I ovo rekavši iziđe opet k Jevrejima, i reèe im: ja nikakve krivice ne nalazim na njemu. ³⁹ A u vas je obièaj da vam jednoga pustim na pashu, hoæete li dakle da vam pustim cara Judejskoga? ⁴⁰ Onda svi povikaše opet govoreæi: ne ovoga, nego Varavu. A Varava bješe hajduk.

19

¹ Tada dakle Pilat uze Isusa i šiba ga. ² I vojnici spletavši vijenac od trnja metnuše mu na glavu, i obukoše mu skerletnu haljinu, ³ I govorahu: zdravo, care Judejski! i bijahu ga po obrazima. ⁴ Onda Pilat iziđe opet napolje, i reèe im: evo ga izvodim k vama napolje, da vidite da na njemu ne nalazim nikakve krivice. ⁵ A Isus iziđe napolje

pod vijencem od trnja i u skerletnoj haljini. I reèe im Pilat: evo èovjeka! ⁶ A kad ga vidješe glavari sveštenuèki i momci, povikaše govoreæi: raspni ga, raspni. Pilat im reèe: uzmite ga vi i raspnite, jer ja ne nalazim na njemu krivice. ⁷ Odgovoriše mu Jevreji: mi imamo zakon i po zakonu našem valja da umre, jer naèini sebe sinom Božijim. ⁸ Kad dakle Pilat èu ovu rijeè, poboja se veæma. ⁹ I opet uèe u sudnicu, i reèe Isusu: odakle si ti? A Isus mu ne dade odgovora. ¹⁰ A Pilat mu reèe: zar meni ne govoriš? ne znaš li da imam vlast raspeti te, i vlast imam pustiti te? ¹¹ Isus odgovori: ne bi imao vlasti nikakve nada mnom kad ti ne bi bilo dano odozgo; zato onaj ima veæi grijeh koji me predade tebi. ¹² Od tada gledaše Pilat da ga pusti. Ali Jevreji vikahu govoreæi: ako ovoga pustiš nijesi prijatelj æesaru. Svaki koji sebe carem gradi protivni se æesaru. ¹³ Pilat dakle èuvši ovu rijeè izvede Isusa napolje, i sjede na sudijnsku stolicu na mjestu koje se zove kaldrma a Jevrejski Gavata. ¹⁴ A bješe petak uoèi pashe oko šestoga sahata; i Pilat reèe Jevrejima: evo car vaš. ¹⁵ A oni vikahu: uzmi, uzmi, raspni ga. Pilat im reèe: zar cara vašega da razapnem? Odgovoriše glavari sveštenuèki: mi nemamo cara osim æesara. ¹⁶ Tada im ga dakle predade da se razapne. A oni uzeše Isusa i odvedoše. ¹⁷ I noseæi krst svoj izièe na mjesto koje se zove košturnica a Jevrejski Golgota. ¹⁸ Ondje ga razapeše, i s njim drugu dvojicu s jedne i s druge strane, a Isusa u srijedi. ¹⁹ Pilat pak napisa i natpis i metnu na krst; i bješe napisano: Isus Nazareæanin car

Judejski. ²⁰ I onaj natpis èitaše mnogi od Jevreja; jer mjesto bješe blizu grada gdje razapeše Isusa; i bješe napisano Jevrejski, Grèki, Latinski. ²¹ A Jevrejski glavari sveštènièki govorahu Pilatu: ne piši: car Judejski, nego da sam reèe: ja sam car Judejski. ²² Pilat odgovori: što pisah pisah. ²³ A vojnici kad razapeše Isusa uzeše njegove haljine i naèiniše èetiri dijela, svakome vojniku po dijel, i dolamu; a dolama ne bješe šivena nego izatkana sva s vrha do dna. ²⁴ Onda rekoše meðu sobom: da je ne deremo, nego da bacimo kocke za nju kome æe dopasti. Da se zbude pismo koje govori: razdijeliše haljine moje meðu sobom, i za dolamu moju baciše kocke. Vojnici dakle tako uèiniše. ²⁵ A stajahu kod krsta Isusova mati njegova, i sestra matere njegove Marija Kleopova, i Marija Magdalina. ²⁶ A Isus vidjevši mater i uèenika koga ljubljaše gdje stoji reèe materi svojoj: ženo! eto ti sina! ²⁷ Potom reèe uèeniku: eto ti matere! I od onoga èasa uze je uèenik k sebi. ²⁸ Potom znajuæi Isus da se veæ sve svrši, da se zbude pismo reèe: žedan sam. ²⁹ Ondje stajaše sud pun octa; a oni napuniše sunđer octa, i nataknuvši na trsku, prinesoše k ustima njegovijem. ³⁰ A kad primi Isus ocat reèe: svrši se. I preklonivši glavu predade duh. ³¹ A buduæi da bješe petak, pa da ne bi tijela ostala na krstu u subotu jer bijaše veliki dan ona subota Jevreji moliše Pilata da im prebiju golijeni pa da ih skinu. ³² Onda dođoše vojnici, i prvome dakle prebiše golijeni i drugome raspetome s njim. ³³ A došavši na Isusa, kad ga vidješe da

je već umro, ne prebiše mu golijeni; ³⁴ Nego jedan od vojnika probode mu rebra kopljem; i odmah iziđe krv i voda. ³⁵ I onaj što vidje posvjedoèi, i svjedoèanstvo je njegovo istinito; i on zna da istinu govori da vi vjerujete. ³⁶ Jer se ovo dogodi da se zbude pismo: kost njegova da se ne prelomi. ³⁷ I opet drugo pismo govori: pogledaæe onoga koga probodoše. ³⁸ A potom Josif iz Arimateje, koji bješe uèenik Isusov ali kradom od straha Jevrejskoga, moli Pilata da uzme tijelo Isusovo, i dopusti Pilat. Onda dođe i uze tijelo Isusovo. ³⁹ A dođe i Nikodim, koji prije dolazi k Isusu noæu, i donese pomiješane smirne i aloja oko sto litara. ⁴⁰ I uzeše tijelo Isusovo, i obaviše ga platnom s mirisima, kao što je obièaj u Jevreja da ukopavaju. ⁴¹ A bijaše blizu onoga mjesta gdje bješe razapet, vrt, i u vrtu grob nov, u koji niko nikad ne bješe metnut. ⁴² Ondje dakle petka radi Jevrejskoga, jer bješe blizu grob, metnuše Isusa.

20

¹ A u prvi dan nedjelje dođe Marija Magdalena na grob rano, još dok se ne bješe rasvanulo, i vidje da je kamen odvaljen od groba. ² Onda otrèa, i dođe k Simonu Petru i k drugom uèeniku koga ljubljaše Isus, i reèe im: uzeše Gospoda iz groba; i ne znamo gdje ga metnuše. ³ A Petar iziđe i drugi uèenik, i pođoše ka grobu. ⁴ Trèahu pak oba zajedno, i drugi uèenik trèaše brže od Petra, i dođe prije ka grobu. ⁵ I nadvirivši se vidje haljine gdje leže; ali ne uđe. ⁶ Dođe pak Simon Petar za njim, i uđe u grob, i vidje haljine same

gdje leže, ⁷ I ubrus koji bješe na glavi njegovoj ne s haljinama da leži nego osobito savit na jednom mjestu. ⁸ Tada dakle uđe i drugi uèenik koji najprije dođe ka grobu, i vidje i vjerova. ⁹ Jer još ne znadijahu pisma da njemu valja ustati iz mrtvijen. ¹⁰ Onda otidoše opet uèenici doma. ¹¹ A Marija stajaše napolju kod groba i plakaše. I kad plakaše nadviri se nad grob, ¹² I vidje dva anđela u bijelijem haljinama gdje sjede jedan èelo glave a jedan èelo nogu gdje bješe ležalo tijelo Isusovo. ¹³ I rekoše joj oni: ženo! što plaèeš? Reèe im: uzeše Gospoda mojega, i ne znam gdje ga metnuše. ¹⁴ I ovo rekavši obazre se natrag, i vidje Isusa gdje stoji, i ne znadijaše da je Isus. ¹⁵ Isus joj reèe: ženo! što plaèeš? koga tražiš? A ona misleæi da je vrtar reèe mu: gospodine! ako si ga ti uzeo kaži mi gdje si ga metnuo, i ja æu ga uzeti. ¹⁶ Isus joj reèe: Marija! A ona obazrevši se reèe mu: Ravuni! koje znaèi uèiteljju. ¹⁷ Reèe joj Isus: ne dohvataj se do mene, jer se još ne vratih k ocu svojemu; nego idi k braæi mojoj, i kaži im: vraæam se k ocu svojemu i ocu vašemu, i Bogu svojemu i Bogu vašemu. ¹⁸ A Marija Magdalina otide, i javi uèenicima da vidje Gospoda i kaza joj ovo. ¹⁹ A kad bi uveèe onaj prvi dan nedjelje, i vrata bijahu zatvorena gdje se bijahu uèenici njegovi skupili od straha Jevrejskoga, dođe Isus i stade na srijedu i reèe im: mir vam. ²⁰ I ovo rekavši pokaza im ruke i rebra svoja. Onda se uèenici obradovaše vidjevši Gospoda. ²¹ A Isus im reèe opet: mir vam; kao što otac posla mene, i ja

šaljem vas. ²² I ovo rekavši dunu, i reèe im: primite Duh sveti. ²³ Kojima oprostite grijehè, oprostiaèe im se; i kojima zadržite, zadržaaèe se. ²⁴ A Toma koji se zove Blizanac, jedan od dvanaestorice, ne bješe ondje s njima kad dođe Isus. ²⁵ A drugi mu uèenici govorahu: vidjesmo Gospoda. A on im reèe: dok ne vidim na rukama njegovijem rana od klina, i ne metnem prsta svojega u rane od klina, i ne metnem ruke svoje u rebra njegova; neæu vjerovati. ²⁶ I poslije osam dana opet bijahu uèenici njegovi unutra, i Toma s njima. Dođe Isus kad bijahu vrata zatvorena, i stade meðu njima i reèe: mir vam. ²⁷ Potom reèe Tomi: pruži prst svoj amo i viði ruke moje; i pruži ruku svoju i metni u rebra moja, i ne budi nevjeran nego vjeran. ²⁸ I odgovori Toma i reèe mu: Gospod moj i Bog moj. ²⁹ Isus mu reèe: pošto me vidje vjerovao si; blago onima koji ne vidješe i vjerovali. ³⁰ A i mnoga druga èudesna uèini Isus pred uèenicima svojijem koja nijesu pisana u knjizi ovoj. ³¹ A ova se napisalèe, da vjerujete da Isus jest Hristos sin Božij, i da vjerujuæi imate život u ime njegovo.

21

¹ Poslije toga opet se javi Isus uèenicima svojijem na moru Tiverijadskom. A javi se ovako: ² Bijahu zajedno Simon Petar i Toma koji se zvaše Blizanac, i Natanailo iz Kane Galilejske, i sinovi Zevedejevi, i druga dvojica od uèenika njegovijeh. ³ Reèe im Simon Petar: idem da lovim ribu. Rekoše mu: idemo i mi s tobom. Onda iziđoše i odmah sjedoše u lađu, i onu noæ

ne uhvatiše ništa. ⁴ A kad bi jutro, stade Isus na brijegu; ali uèenici ne poznaše da je Isus. ⁵ A Isus im reèe: djeco! eda što imate za jelo? Odgovoriše mu: nemamo. ⁶ A on im reèe: bacite mrežu s desne strane lađe, i naæi æete. Onda baciše, i veæ ne mogahu izvuæi je od mnoštva ribe. ⁷ Onda uèenik onaj koga ljublaše Isus reèe Petru: to je Gospod. A Simon Petar kad èu da je Gospod, zapreže se košuljom, jer bješe go, i skoèi u more. ⁸ A drugi uèenici dođoše na laði, jer ne bješe daleko od zemlje nego oko dvjesta lakata, vukuæi mrežu s ribom. ⁹ Kad dakle izljezoše na zemlju, vidješe oganj naložen, i na njemu metnutu ribu i hljeb. ¹⁰ Isus im reèe: prinesite od ribe što šad uhvatiste. ¹¹ A Simon Petar uđe i izvuèe mrežu na zemlju punu velikijeh riba sto i pedeset i tri; i od tolikoga mnoštva ne prodrije se mreža. ¹² Isus im reèe: hodite objedujte. A nijedan od uèenika ne smedijaše da ga pita: ko si ti? videæi da je Gospod. ¹³ A dođe i Isus, i uze hljeb, i dade im, tako i ribu. ¹⁴ Ovo se veæ treæi put javi Isus uèenicima svojijem pošto ustade iz mrtvijeh. ¹⁵ A kad objedovaše, reèe Isus Simonu Petru: Simone Jonin! ljubiš li me veæma nego ovi? Reèe mu: da, Gospode! ti znaš da te ljubim. Reèe mu Isus: pasi jaganjce moje. ¹⁶ Reèe mu opet drugom: Simone Jonin! ljubiš li me? Reèe mu: da, Gospode! ti znaš da te ljubim. Reèe mu Isus: pasi ovce moje. ¹⁷ Reèe mu treæom: Simone Jonin! ljubiš li me? A Petar posta žalostan što mu reèe treæom: ljubiš li me? i reèe mu: Gospode! ti sve znaš, ti znaš da te ljubim. Reèe mu Isus: pasi ovce moje. ¹⁸ Zaista,

zaista ti kažem: kad si bio mlad, opasivao si se sam i hodio si kuda si htio; a kad ostariš, širiæeš ruke svoje i drugi æe te opasati i odvesti kuda neæeš. ¹⁹ A ovo reèe pokazujuæi kakom æe smrti proslaviti Boga. I rekavši ovo reèe mu: hajde za mnom. ²⁰ A Petar obazrevši se vidje gdje za njim ide onaj uèenik koga Isus ljubljaše, koji i na veèeri leže na prsi njegove i reèe: Gospode! ko je taj koji æe te izdati? ²¹ Vidjevši Petar ovoga reèe Isusu: Gospode! a šta æe ovaj? ²² Isus mu reèe: ako hoæu da on ostane dok ja ne doðem, šta je tebi do toga? Ti hajde za mnom. ²³ Onda iziðe ova rijeè meðu braæom da onaj uèenik neæe umrijeti; ali Isus ne reèe njemu da neæe umrijeti, nego: ako hoæu da ostane dok ja ne doðem, što je tebi do toga? ²⁴ Ovo je onaj uèenik koji svjedoèi za ovo, koji i napisao ovo: i znamo da je svjedoèanstvo njegovo istinito. ²⁵ A ima i drugo mnogo što uèini Isus, koje kad bi se redom popisalo, ni u sami svijet, mislim, ne bi mogle stati napisane knjige. Amin.

Sveta Biblija
The Holy Bible in Serbian (Latin alphabet),
translated by Vuk Karadžić and Đura Daničić

Public Domain

Language: srpski jezik (Serbian)

Translation by: Vuk Karadžić, Đura Daničić

Vuk Karadžić translated the New Testament of the Bible in Serbian, publishing it in Vienna in 1847. Đura Daničić assisted Karadžić in that work, and later added an Old Testament translation, published in Belgrade in 1865. This copy was brought to you by eBible.org.

2018-11-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 22 Feb 2024 from source files dated 13 Dec 2023

b8f62a27-62f9-583b-a831-9166bce7ae27